

NOWY DZIENNIK

Adres redakcji i administracji: Kraków, ul. Orzeszkowej 7.
Telefon Nr. 102-79. Telefon redaktora naczelnego Nr. 136-89.
Konto czekowe P.K.O. w Krakowie 400.650.
Redaktor naczelny przyjmuje od godz. 12-ej do 1-ej w południe.

20
CENY

Wszelkie komunikaty należy nadsyłać wprost do administracji.
Rękopisów redakcja nie zwraca.
Za inseraty redakcja nie odpowiada.
Ceny ogłoszeń i prenumeraty uwidocznione na ostatniej stronie.

Dostojni Goście w murach Krakowa

Żydzi nie chcą karykaturalnego państwa w Palestynie

Pożegnanie prez. Dra Weizmanna

Tel Awiw, 4. 2. (ZAT). Przeszło 4 tysiące osób zebrało się wczoraj wieczór w największej sali w Tel Awiwie celem pożegnania dra Chaima Weizmanna, który po kilkutygodniowym pobycie w Palestynie wraca obecnie do Londynu.

Dr Weizmann wygłosił przemówienie, w którym zobrazował stanowisko Egzekutywy Agencji Żydowskiej wobec aktualnej sytuacji politycznej w Palestynie. Poddając krytyce postępowanie rządu palestyńskiego z powodu taktyki zwleknięcia z rozwiązaniem problemu palestyńskiego, Weizmann oświadczył, że taktyka ta powoduje wytworzenie się sztucznego kryzysu gospodarczego w Palestynie. Nowe komisje mające prowadzić badania w Palestynie znajdują kraj gospodarczo osłabiony. Obawiam się, oświadcza dr Weizmann, że stan będzie się różnił od sytuacji, jakaby powinna była panować. Nowe komisje nie są w Palestynie potrzebne, lecz mimo to współpracować będziemy z nową komisją techniczną tak samo jak współpracowaliśmy z dotychczasowymi komisjami. Stałe wysyłanie komisji śledczej do Palestyny uważa Weizmann za plagę, z którą Anglia musi nareszcie skończyć. Anglia — oświadcza Weizmann — musi się zdecydować albo umożliwić nam pracę w odbudowie Palestyny, albo nam pracy tej zakazać. Żydzi nie chcą karykaturalnego państwa w Palestynie. Żydzi się zgodzili na to państwo małe, ale musi to być państwo dobre.

W końcu dr Weizmann stwierdza, że dotychczas Egzekutywa nie uczyniła nic, co by wychodziło poza ramy instrukcji, zawartych

w rezolucji politycznej XX Kongresu Syjonistycznego. Przemawiała także p. Dugdale, oświadczając, że Żydzi mają na terenie Anglii swoich przyjaciół, którzy poprą ich w walce o słuszną sprawę.

Aresztowanie 300 Arabów

Kair, 4. 2. (ZAT.) Dziennik egipski „Misri“ donosi, że w dniu wczorajszym aresztowano w Bejrucie 300 Arabów, w tym 2 Arabów z Nablus, którzy mieli wejść w porozumienie celem zgładzenia przebywającego w Syrii byłego mu-

ODROBINA SZCZĘŚCIA i LOS DO I. KLASY

Z KOLEKTURY „KLASÓWKA„
Henryk Sperling

Kraków, Rynek Główny 5

(róg ul. Siennej)

WYSTARCZA DO ZDOBYCIA MAJĄTKU.

1/5 losu Zł 10.—

Podajemy następujące numery do wyboru:

11239	31798	33749	18212	11898	117346
18213	11897	117320	40803	20373	8276
40807	20371	148076	5520	108704	30261
33742	115435	13427	6410	40810	53555

ftiego Jerozolimy i innych przebywających na emigracji przywódców arabskich z Palestyny.

Policjant żydowski skazany na śmierć

Jerozolima, 4. 2. (ZAT) Sąd wojskowy w Jerozolimie wydał dziś wyrok śmierci w sprawie żydowskiego policjanta Lejzera Altmana, oskarżonego o strzelanie do samochodu i spowodowanie śmierci dziecka. Sąd wydał wyrok o godzinie 11.15, po wysłuchaniu mowy oskarżyciela publicznego. Altman przyjął wyrok spokojnie.

W chwili obecnej los skazanego zależy od decyzji naczelnego dowódcy brytyjskich sił zbrojnych w Palestynie, generała Wavella, którego decyzja jest ostateczna.

Ostrzeliwanie stacji kolejowej

Jerozolima, 4. 2. ZAT. Stacja kolejowa w Dżenin była dziś gęsto ostrzeliwana przez pół godziny przez arabskich terrorystów grasujących w tej okolicy. Wojsko odpowiedziało ogniem z karabinów maszynowych, rozpraszając terrorystów.

Zarządzenie komisarza okręgowego Jerozolimy

Jerozolima, 4. 2. ZAT. Komisarz okręgowy Jerozolimy Keith Roach wydał dziś zarządzenie nakazujące pomalowanie wszystkich autobusów na kolor aluminiowy. Do tej pory autobusy żydowskie i arabskie były pomalowane na różne kolory, co ułatwiało zadanie terrorystom przy atakowaniu żydowskich autobusów.

* * *

Jerozolima, 4. 2. ZAT. Cała ludność wsi arabskiej Umelfa, w pobliżu której toczyła się ostatnio krwawa bitwa między wojskiem bry-

tyjskim a bandami arabskich terrorystów, opuściła swe domostwa. Młodzież uciekła w góry, zaś reszta ludności schroniła się do okolicznych miast.

Jak donosi prasa arabska, 35 Arabów zranionych w bitwie pod Umelfa, zdołało schronić się do Syrii, gdzie przy pomocy ich popleczników ułokowano ich w szpitalach. Wśród uciekinierów arabskich znajduje się też jeden z przywódców band terrorystycznych w Palestynie.

MAKA PASCHAŁNA

קמח כשר של פסח

przemielona pod nadzorem
Rabinatu Krakowskiego, Skawińskiego
i Podgórskiego

JUŻ DO NABYCIA

po najniższych cenach

MLYN TURBINOWO-WALCOWY

J. ABRAHAMER

Kraków, Łobzowska 5

Telefon 106-32

JARMARK WYSPRZEDAŻOWY JULIUSZ NACHT, Kraków, Stradom 5

Oto kilka cen dla przykładu.

300 par skarpet flld. kolankowych od lat 4-eh	0.25
1000 kostiumów kąpielowych flld. szamiasz 2.-	0.25
400 hasek jedwabnych zamiasz 2.50	1.25
500 koszulek jedwabnych tylko czarne i granatowe zamiasz 5.-	1.50
300 bluzek z chermiezy	2.00

TRZECIA STRONA SPORU

KRAKÓW, 5 lutego.

Od dłuższego czasu trwa namiętna walka między obozem techników a obozem inżynierów w sprawie ustawowego unormowania tytułu inżyniera. Jak wiadomo, inżynierowie występują przeciw przyznaniu tytułu „inżyniera“ absolwentom nieakademickich szkół technicznych. Zkolei znów technicy bronią swych przysługujących nowych uprawnień i podkreślają, że słowo „inżynier“ oznacza raczej zawód, aniżeli tytuł. Inżynierowie bronią się przeciw nowej ustawie twierdzeniem, że tytuł inżyniera, zdobywany na uczelni akademickiej, osiąga się po długich latach mozolnej pracy, gdy ukończenie średniej lub wyższej, lecz nie akademickiej uczelni technicznej, połączone jest z wysiłkiem znacznie mniejszym. Przypominamy sobie wszyscy ostre formy walki za lub przeciw ustawie. Były więc blokady, połączone z głodówką, była demonstracja przed Sejmem, posyłały się setki memoriałów, ukazało się mnóstwo artykułów w prasie codziennej i fachowej, w których zabierali głos już to przeciwnicy, już to zwolennicy ustawy.

Sądźmy jednak, że znacznie ciekawszym, niż sama istota sporu jest jego tło. Dlaczegoż to nagle sprawa ta wypłynęła? Co skłoniło miarodajne czynniki do tak radykalnego pomnożenia tytułów inżynierskich i narażenia się na — przewidywane chyba z góry ostre sprzeciw ze strony inżynierów dyplomowanych?

Otóż tłem tego całego sporu jest brak inżynierów. Stosunki, jakie wytworzyły się na rynku pracy technicznej doszły już chyba do absurdu. Wynagrodzenia, pobierane przez absolwentów akademickich szkół technicznych sięgają zawrotnych nieraz sum. Pensja miernie uzdolnionego absolwenta politechniki w pierwszych miesiącach praktyki przekracza dziś grubo pobory asystenta, a trochę zaawansowany inżynier pobiera już pensję, nieomal równającą się pensji profesora politechniki. Zjawisko to jest niebezpieczne nie tylko dla wartości pracy technicznej, wykonywanej przez gorzej wykwalifikowanych techników, ale i dla obsady stanowisk asystentów na wyższych uczelniach technicznych. Od pewnego czasu bowiem trwa ucieczka z tych, na ogół źle wynagradzanych, stanowisk do pracy w przemyśle i w robotach inwestycyjnych, gdzie warunki płacy są niewspółmiernie wyższe. Na stanowiska asystentów garnie się teraz tylko element słabszy pod względem kwalifikacyj, nie mogący się podjąć bardziej odpowiedzialnej pracy samodzielnie w przemyśle. Jest to wszakże zjawisko z całą pewnością mało korzystne dla rozwoju nauki na politechnikach krajowych.

Aby temu brakowi inżynierów zaradzić, postanowiono sztucznie pomnożyć ich kadry. Postanowiono mianowicie nadawać tytuły inżyniera absolwentom nieakademickich szkół technicznych. Nie chcemy wdawać się w samą istotę sporu. Napewno obie strony mają wiele racji. Napewno zdolny absolwent nieakademickiej szkoły technicznej potrafi lepiej wykonać dane zadanie od słabo uzdolnionego inżyniera. Chcielibyśmy tylko zapytać, czy próba zaradzenia głodowi sił inżynierskich za pomocą bądź co bądź sztucznego ich pomnożenia może się wydawać jakimkolwiek zdrowo myślącemu człowiekowi usprawiedliwioną, skoro współcześnie całe, falangi doskonale wykwalifikowanych inżynierów żydowskich, mogących się wykazać najlepszymi świadectwami ukończenia politechnik krajowych — nie znajdują zatrudnienia z przyczyn nienawiści narodowościowej? Czy fakt ogromnego bezrobocia wśród inżynierów żydowskich nie wskazuje sam przez się drogi, którą należy obrać dla zlikwidowania głodu sił inżynierskich w Polsce?

Rozwój „wypadków“ na uniwersytetach i innych wyższych uczelniach w kraju prowadzi nas nieuchronnie do tego, że w niedługim czasie da się odczuć brak nie tylko sił technicznych, ale i w ogóle inteligencji zawodowej. Już dziś izby lekarskie alarmują z powodu niedostatecznego przyrostu sił lekarskich w stosunku do przyrostu naturalnego ludności i do potrzeb leczniczych kraju. Próba zastąpienia dyplomu wyższej uczelni dyplomem uczelni niż-

szej i zrównania w dół uprawnień zawodowych absolwentów obydwu stopni tych uczelni może tutaj łatwo stworzyć precedens. Ostatecznie, jeżeli zrównuje się uprawnienia inżynierów z uprawnieniami techników, to dlaczego, gdy kiedyś wystąpi brak lekarzy, nie mianoby dla zaradzenia temu brakowi przyznać np. absolwentom i absolwentkom szkół pielęgnarskich uprawnień tych samych co lekarzom?

Cała dyskusja między obydwoma zainteresowanymi stronami, tj. między technikami a inżynierami interesuje nas głównie od strony „żydowskiej“ tego zagadnienia. Kłoby lubował się w paradoksach, mógłby znaleźć tu kilka znakomitych próbek. Oto studenci Politechniki walczyli i walczą zjadale przeciw swym kolegom i w ogóle przeciw Żydom w Polsce. Gdyby tego nie uczynili, problem „inżynierski“ prawdopodobnie dziś nie istniałby w Polsce. Raz dlatego, że ewentualny brak zostałby wyrów-

**NA TARGI BRYTYJSKIE
do Londynu zł. 275.—**

**ARGOS KRAKÓW, SZCZEPAŃSKA 7
tel. 1-9 99**

nany przez dość pokaźną liczbę inżynierów żydowskich a powtóre dlatego, ponieważ warunki spokojnej i harmonijnej współpracy na politechnikach i wyższych uczelniach spotęgowałyby niewątpliwie wydajność studiów i powiększyłoby liczbę absolwentów politechnik corocznie. Brak inżynierów, spowodowany antysemityzmem, godzi tu zatem w najbardziej zaciętych siewców nienawiści antyżydowskiej. Odbiera im bowiem pełną wartość ich dyplomów, deprecjonując je faktycznie do poziomu świadectwa ukończenia pierwszej lepszej szkoły technicznej. Natomiast absolwenci tychże szkół technicznych, którzy „nie odznaczyli się“ szczególnie w hecy antysemitycznej, otrzymują od antysemityzmu dziwną premię w postaci pozłocenia ich świadectw szlifem inżynierskim.

Na blokadzie inżynierów żydowskich, polegającej na nieprzyjmowaniu ich do państwowych robót inwestycyjnych, do przedsiębiorstw państwowych i półpaństwowych, do samorządów, do wielkich koncernów przemysłowych, pozostających pod większym lub mniejszym wpływem państwa — traci cała Polska. Traci dlatego, ponieważ słabnie tętno uprzemysłowienia kraju wskutek braku dostatecznej ilo-

Skład sukna w Krakowie?
B. SCHÖNBERG GŁODZIHA 39

KUPON Nr. 1

III. KONKURS ZIMOWY dla Czytelników „NOWEGO DZIENNIKA“

Pensjonaty:

„Boryna“ w Zakopanem
„Jedynaczka“ w Rabce
„Pizysłań“ w Zakopanem
„Świt“ w Rabce

ści sił technicznych, traci dlatego, ponieważ wiele stanowisk obsadzonych jest siłami o kwalifikacjach niewystarczających. Ale w ostateczności, tę stratę całej Polski mogą nasi antysemiticy przeboleć. Nie jest bowiem ważnym to, że Polska traci, ale decydującym jest niedopuszczenie Żydów do pracy. Teraz młodzi antysemiticy sprzedający ryby zamiast uczyć się, urządzający burdy ławkowe na politechnikach i spełniający wszystkie inne misje polityczne poza właściwym celem uczenia się, zostają uderzeni w swe interesy prywatne i prestiżowe. Czy ta strata spowoduje ich opamiętanie się, czy doprowadzi wreszcie choćby kilka mózgów do wytrzeźwienia, czy zmusi choćby kilka krytycznych umysłów do zastanowienia się nad dalszym rozwojem sytuacji w wypadku dalszego uprawiania hecy antysemitycznej — jest kwestią więcej niż wątpliwą. Tych ludzi nie już nie nauczy: ani potrzeby gospodarcze i techniczne kraju, neglizowane hecą antysemitką, ani ich własne interesy, którym w linii prostej lub pośredniej zagraża antysemityzm.

W dyskusji, toczonej się w sprawie tytułu inżyniera brak elementu głównego. Pozwolimy sobie element ten obecnie wnieść do dyskusji. Proponujemy, przed rozciągnięciem tytułu inżyniera na absolwentów uczelni nieakademickich, spróbować zaradzić głodowi sił technicznych przez dopuszczenie inżynierów żydowskich do pracy. Dopiero gdyby po tej próbie okazało się, że głód sił technicznych nadal istnieje — nie mielibyśmy nic przeciwko temu, aby obdarzyć tytułem inżyniera absolwentów uczelni nieakademickich.

Sądźmy, że postulat ten, domagający się równouprawnienia żydowskich absolwentów politechnik krajowych da się jakoś pogodzić z przepisami konstytucji...

J. D.

Eliezer Altman przed sądem wojennym w Jerozolimie

Jiszuw z napięciem oczekuje wyroku

Jerozolima, 4. 2. ZAT. Cały Jiszuw z wielkim napięciem śledzi przebieg procesu 22-letniego żydowskiego policjanta pomocniczego Eliezera Altmana przed sądem wojennym w Jerozolimie.

Akt oskarżenia zarzuca Altmanowi, iż 27 grudnia ub. r. oddał on kilka strzałów do autobusu arabskiego na drodze Jerozolima—Jafa i w wyniku tej strzelaniny zabite zostało dziecko arabskie. Sąd przesłuchał 3 świadków. Pierwszy świadek, kapral arabski zeznał, że na szosie znalazł gilzy wystrzelonych patronów, które odpowiadają nabojom karabinu Altmana. Drugi świadek oficer angielski stwierdził, iż odniósł wrażenie, że padły strza-

ły z trzech karabinów. Nie dostrzegł on żadnych śladów, które by obciążały Altmana. Trzecim świadkiem był kapral Dawidson, kierownik stacji policyjnej w Nachlat-Ichchak.

Dziś po południu składał zeznania przed sądem oskarżony Altman. Opowiedział on szczegółowo o wszystkich swych czynnościach w krytycznym okresie. Altman zeznał, iż usłyszał szum dochodzący od strony kamieniołomów, położonych w pobliżu. Gdy znalazł się na szosie padły strzały z przejeżdżającego autobusu. Oddał wówczas 15 strzałów i ukrył się w przydrożnych skałach. Później okręgną drogą powrócił na posterunek policji w Nachlat-Ichchak.

J. W. Regent Horthy -- gości dziś w murach Krakowa



J. W. Regent Węgler, Mikołaj Horthy de Nagybenya, urodził się 18 czerwca 1868 r. w majątku Kenderes, będącym dawną siedzibą jego rodziny. Jest on czwartym synem Stefana de Horthy i pochodzi ze starożytnej i znakomitej rodziny kalwinów. Ojciec jego był członkiem dawnej Izby panów.

W 1890 r. zaciąga się w randze kadeta na pokład „Taurus” a następnie bierze jako młody oficer udział w ekspedycji okrętu „Saida”, w czasie której zwiedza Indie, Australię i Polinezję. W 1913 r. zostaje mianowany szambelanem cesarskim. Z chwilą wybuchu wojny światowej adiutant Horthy opuszcza swe stanowisko na dworze i powraca do służby w marynarce.

W dniu, który nastąpił po wypowiedzeniu wojny przez Włochy, flota monarchii bombardowała wybrzeże adriatyckie królestwa włoskiego. Mikołaj Horthy dowodził wówczas prawym skrzydłem floty. Jednostki dowodzone przez niego bombardowały z wielką odwagą punkty wojskowe i strategiczne Porto Corsini pomimo silnego ognia baterii włoskich. Horthy dowodził swoją eskadrą odważnie, lecz równocześnie z wielkim rozsądkiem, tak, że poniosła ona wtedy tylko bardzo małe straty. 5-go grudnia 1915 r. „Novara” wpłynęła wraz z kilku kontrtorpedowcami do portu albańskiego San Giovanni di Medua i zatopiła 14 statków, mających na pokładzie materiały wojenne przemykane do Montenegro, co w znacznym stopniu przyczyniło się do zdobycia tego kraju i do klęski armii serbskiej w czasie jej odwrotu.

W r. 1918, kiedy siły moralne floty austriackiej były wyczerpane 4-letnią wojną wymagały energicznego dowódcy, cesarz austriacki i król węgierski Karol mianował swego najdzielniejszego kapitana Mikołaja Horthy'ego kontradmirałem i głównodowodzącym flotą austro-węgierską. Horthy był tym, który zaprojektował nową ofensywę na morzu. Plan ten jednak z powodu straty dreadnoga „Szent Istvan”, storpedowanego przez Włochów, nie doszedł do skutku.

Po skończeniu wojny Horthy wycofuje się z swego majątku Kenderes. Na widownię powraca on w marcu 1919 r. w chwili, w której bolszewizm zaprowadził na Węgrzech swój reżim terrorystyczny. Wielkie połacie kraju były wówczas zajęte przez państwa sąsiadujące. Centrum Węgier jęczało pod terrorem bolszewickim. — Wówczas hr. Juliusz Karolyi tworzy w Szeged rząd narodowy, i admirał Horthy obejmuje 5-go czerwca ministerstwo wojny w tym rządzie. W tych czasach zupełnego chaosu cała nadzieja Węgier opiera się na Horthy'm i jego armii, której admirał Horthy wkrocza do Transdanubii i aż do listopada organizuje wojsko, wprowadzając równocześnie ład w oswojonych częściach kraju. Wreszcie dn. 16-go listopada tego samego roku Horthy na czele swej armii wkrocza do Budapesztu i jest przyjęty z entuzjazmem bez granic.

BEZPIECZNIE I SZYBKO

zdaża ku szczęściu,
kto posiada los z kolektury

BRACIA SAFIER

Kraków, Rynek Gł. 6.
Główna wygrana

MILION Złotych.

Co drugi los wygrywa!

Zakup los bezzwłocznie!

Zamówienia załatwia się odwrotną pocztą Konto P. K. O. 414. 400

Sztandar Prezydenta R. P. powiewa z baszty zamkowej

P. Prezydent Rzplitej przybył wczoraj do Krakowa

Kraków, 5 lutego.

Wielki dzień Krakowa

Wczoraj o godzinie 4.30 pop. przybył do Krakowa P. Prezydent R. P. Prof. Ignacy Mościcki. Przyjazd Głowy Państwa miał charakter nieoficjalny. Mimo to jednak, u stóp Wawelu zebrały się liczne szeregi publiczności, która widząc posterunki policyjne otaczające wzgórze wawelskie, zorientowała się w sytuacji i przez długie chwile oczekiwała w skupieniu na przyjazd P. Prezydenta R. P.

P. Prezydent R. P. przybył samochodem z Wisły w towarzystwie małżonki i świty. Kilkanaście minut przed przyjazdem P. Prezydenta R. P. przybył na Zamek szef kancelarii wojskowej gen. Schally,

U wejścia do Zamku ustawiła się kompania honorowa wojska, która w chwili przybycia samochodu, wiozącego Pana Prezydenta oddała należne honory. W tej chwili rozległy się dźwięki trąbki.

Ustawiony na dziedzińcu arkadowym batalion wojska sprezentował broń, a orkiestra zagrała Hymn Państwowy. P. Prezydent wysiadł z samochodu i przeszedł przed frontem batalionu, po czym przywitał się z oczekującymi Go reprezentantami władz krakowskich z wojewodą dr. Tymińskim na czele.

Z ramienia władz krakowskich oczekiwali przybycia Pana Prezydenta wojewoda dr. Tymiński, dowódca OK. gen. Narbut-Luczyński, gen. Mond i prezydent dr. Kaplicki. Przywitałszy się z oczekującymi Go dygnitarzami, Pan Prezydent w ich towarzystwie udał się do wnętrza Zamku.

W chwili przybycia Głowy Państwa do Krakowa na baszcie zamkowej powiewa sztandar P. Prezydenta R. P.

Chcąc go wynagrodzić za te nieocenione zasługi zgromadzenie narodowe w dowód wdzięczności Węgier wybiera go regentem królestwa, tak jak byli regentami w wieku XV Jan Hunyady i Ludwik Kossut w XIX wieku, w czasie bezkrólewia na Węgrzech. Od przeszło 18 lat Mikołaj Horthy zajmuje to odpowiedzialne stanowisko i jego popularność wzrasta z każdym dniem, czego dowodem były sympatie okazane mu w dziesiątą rocznicę objęcia obecnego stanowiska, nie tylko przez naród węgierski, ale również przez państwa zagraniczne.

Wizyta J. W. Regenta Horthy'ego przyczyniła się niewątpliwie do zacieśnienia więzów tradycyjnej przyjaźni, łączącej od wieków Polskę z Węgrami.

W dniu dzisiejszym szeroko otworzą się starożytne bramy Barbakanu na powitanie Najdostojniejszych Gości.

Komitet Obywatelski zwraca się jeszcze raz z gorącym apelem do ogółu obywateli Krakowa, aby manifestując najradośniejsze uczucia swe dla Dostojnych Gości i dając im wyraz żywymi okrzykami: „Niech żyją” i „Elien”, zechcieli najściślej dostosować się do wskazówek organów porządkowych i nie dając czemkolwiek powodu do interwencji tychże. W szczególności należy zachować wzorowy porządek w szpalrach, nie napierając na pierwszy szereg uformowany z żołnierzy oddających honory wojskowe. Ze względu na to, że manifestowanie radości przez rzucanie kwiatów mogłoby spowodować ploszenie się koni w szwadronach przybocznych, należy stanowczo unikać tego rodzaju manifestacji.

Przybycie delegata M. S. Z.

W dniu wczorajszym przybył do Krakowa radca Ministerstwa Spraw Zagranicznych Zygmunt Vetulani celem przeprowadzenia szeregu czynności związanych z organizacją i programem pobytu Najdostojniejszych Gości.

Punkty sanitarne

Staraniem Komitetu Obywatelskiego i Krak. Ochotniczego Tow. Ratunkowego będzie ustawionych wzdłuż szlaku przejazdu Najdostojniejszych Gości z dworca na Wawel 6 posterunków pierwszej pomocy lekarskiej Pogotowia Ratunkowego z lekarzami, sanitariuszami i opatrunkami. Posterunki te znajdować się będą w następujących punktach: 1) pod Apteką XIV., ul. Lubicz 4, 2) we wnętrzu Barbakanu, 3) pod Akademią Sztuk Pięknych, 4) w cukierni Noworolskiego w Sukienicach, 5) u wylotu ul. św. Gertrudy pod hotelem „Royal”, 6) w Zarządzie zamku królewskiego na Wawelu obok wejścia na dziedzińiec arkadowy. W razie zaśłabnięć spowodowanych natłokiem publiczności lub w jakimkolwiek innym wypadku, należy zwracać się o pomoc do wymienianych posterunków. Każdy z posterunków będzie oznaczony flagami Pogotowia Ratunkowego z białym krzyżem na niebieskim polu.

PRZEGLĄD * PRASY *

„Chwyty, które nie chwytają“

Zjazd Związku Nauczycielstwa Polskiego, odbyty w Krakowie stanowił sensację polityczną. Jeszcze większą sensacją był wynik tego zjazdu. Po długotrwałej akcji prasowej, zwróconej przeciwko temu związkowi, po rozwiązaniu zarządu przez władze, po rozmaitych perypetiach z kuratorami, po ciągłych atakach sfer reakcyjnych, zjazd Związku Nauczycielstwa Polskiego wybrał ponownie tych samych ludzi i ten sam zarząd. Jeszcze przed dwoma tygodniami grupa pism pravicowych ogłosiła oświadczenie, w którym piętnuje zarząd Z. N. P. jako posłuszny rozkazom Kominternu. I oto nauczyciele w liczbie kilkudziesięciu tysięcy wybierają ten sam zarząd. Jest to nie tylko dowód spoistości organizacyjnej, ale w dzisiejszych czasach, gdy „łatka“ komunizmu jest bardzo popularna a także bardzo niebezpieczna, jest to także dowód odwagi cywilnej i poczucia charakteru. M. Niedziałkowski pisząc o tym fakcie w „Robotniku“, podkreśla:

Niechże zrozumieją ludzie obozu „narodowego“ i ludzie niemądrego klerykalizmu, ludzie „konjunktury“ i ludzie od „zielonych stolików“, że są także „chwyty“, które już nie „chwytają“. Bo zgięte ongiś karki rozprostowały się odnowa.

Jakże wyglądają w świetle tych faktów te pisma, które do ostatniej chwili prowadziły usilną kampanię przeciwko zarządowi Z. N. P. i twierdziły stanowczo, że w szeregach nauczycielstwa polskiego przeważają tendencje sprzeczne z tendencjami dotychczasowego zarządu? Milczą, ogłaszają tylko oficjalne komunikaty lub zgrzytają zębami. Zgrzyta zębami także „Głos Narodu“, który ni stąd ni zowąd dopatrzył się jakiejś specjalnej radości na naszych łamach z powodu zwycięstwa dotychczasowego zarządu Z. N. P. Nie objawialiśmy wcale radości, bo sprawa ta bezpośrednio nas nie dotyczy. Podkreśliśmy tylko znamieny fakt, że potężna organizacja polska przeciwstawiła się skutecznie oszczerczej akcji t. zw. sfer narodowych i że wbrew pozorom nie wszyscy i nie wszystko w Polsce zrobione jest na modłę „Głosu Narodu“.

Historyczne pretensje

„A. B. C.“ oburza się na pisma żydowskie, które z okazji 75-tej rocznicy powstania styczniowego przypomniały udział Żydów w walkach o niepodległość Polski. Organ Oeneru pisze pod adresem Żydów:

W powstaniu styczniowym orężnego udziału nie brałicie. I dlatego nie wystarczy fotografia do was wydanej odezwy, trzeba dodać jeszcze, jaka była na nią z waszej strony odpowiedź. Trzeba dodać, że cały wasz ogół pozostał bądź bierny, bądź wrogi powstaniu.

Autor tego wywodu zna prawdopodobnie tylko historię polską w ujęciu Giertycha, bo gdyby ją znał na podstawie dokumentów i faktów, toby nie wypisywał tego rodzaju bzdur. Bo dokumenty i fakty powiadają, że nie tylko ogół żydowski pozostał w czasie powstania styczniowego bierny, ale że bierny pozostawał także ogół polski, przede wszystkim chłopci, a także mieszczaństwo. Biernymi pozostawały przede wszystkim te elementy, które nie korzystały z równouprawnienia. Odczuwali to dotkliwie organizatorzy wszystkich powstań porobniczych. Tak to wygląda z punktu widzenia historii, która podobno jest mistrzynią życia. Naturalnie, nie jest nią dla „A. B. C.“

(38)

Proces Skwierawskiego 9 marca

Warszawa, 4. 2. (A) Sąd okręgowy wyznaczył na dzień 9 marca proces krwawego upłora Warszawy Władysława Skwierawskiego. Na rozprawę wezwano jedynie kilkunastu świadków.

Zamach stanu w Kantonie?

Tokio, 4. 2. (R) Agencja Domei donosi, iż w Kantonie, według otrzymanych wiadomości, doszło do poważnych zajść, co do charakteru których brak bliższych informacji. Według krążących w Hong Kong pogłosek, w Kantonie toczą się walki uliczne. Według innych pogłosek, dokonano

zamachu stanu przeciwko marsz. Czang-Kai-Szekowi.

W mieście rzekomo obowiązuje stan wojenny.

Kanton całkowicie jest izolowany. Wszelka komunikacja pomiędzy osiedlem między narodowym a dzielnicą chińską została przerwana. Krążą pogłoski, iż został wykryty

zamach na życie burmistrza Kantonu TsengYang-Fu.

Eskadry lotnicze japońskie bombardowały dzisiaj dwukrotnie objekty wojskowe w Kantonie.

Chińczycy zaprzeczają

Szanghaj, 4. 2. (R) Agencja Havasa donosi, że źródła chińskie, iż pogłoski o zamachu stanu w Kantonie spotykają się z kategorycznym zaprzeczeniem ze strony chińskiej.

WIOSNA W ITALII

FLORENCJA, RZYM, (NEAPOL), WENECJA I WIEDEŃ

9 — 17 III.

zł. 198.-

WAGONS-LITS//COOK

Sławkowska 12

Zgon K. H. Rostworowskiego

Wczoraj o godz. 4 nad ranem zmarł w Krakowie ś. p. Karol Hubert Rostworowski, znany pisarz i dramaturg. K. H. Rostworowski trawiony był od szeregu lat chorobą płuc, w związku z czym ostatnio nie opuszczał łóżka.

Wczoraj nad ranem chory dostał ataku kaszlu z krwotokiem i zmarł po upływie pół godziny.

Pogrzeb odbędzie się w poniedziałek o godz. 10-tej rano na cmentarzu wiejskim na Salwatorze. Zgodnie z życzeniem poety trumna przewieziona będzie na prostym wozie chłopskim, a nad mogiłą nie będą wygłaszane żadne przemówienia.



Warszawa, 4. 2. PAT. Komunikat meteorologiczny z dnia 4 lutego 1938 r.

Stan pogody w Polsce dziś o godzinie 7-ej rano: Dziś rankiem jedynie na Podolu było jeszcze dość pogodnie, natomiast na pozostałym obszarze kraju trwała pogoda pochmurna z drobnym deszczem. Temperatura o godzinie 7-ej wynosiła: plus 7 st. w Wielkopolsce do minus 3 st. na Podolu, w górach zaś notowano od plus 1 st. do minus 8 st. Opadów w ciągu doby ubiegłej nie było tylko w znacznej części Małopolski, Lubelskiego i Podlasia. Szata śnieżna na terenach górskich nie wykazuje większych zmian, tak, że obecnie grubość jej wynosi: 10 cm w Wiśle, 67 w Zwardoniu, 180 w Pilsku, 40 w Zakopanem, 43 w Bukowinie tatrzańskiej, 60 w Roztoce, 88 na Hali Chochołowskiej, 100 na Hali Kondratowej, 148 na Hali Gąsienicowej, 160 na Kasprowym Wierchu, 170 przy Morskim Oku, 23 w Szczawnicy, 27 w Krynczy, 76 na Jaworzynie krynickiej, 62 w Siankach, 80 w Sławsku, 85 w Worochcie i 110 na Zarosłaku pod Howerlą.

Przewidywany przebieg pogody w dniu 5 bm.: Pogoda chmurna z drobnymi opadami, zwłaszcza

Dr. ELLA NATTEL

spec. chorób dzieci

powróciła i ordynuje

Kraków, Orzeszkowej 9. Tel. 161-06

W przeddzień nowej ofensywy japońskiej

Tokio, 4. 2. (R) W japońskich kołach doborze poinformowanych przewidują bliskie rozpoczęcie ofensywy, która rozpocznie się jednocześnie w kilku punktach i skierowana będzie przeciw zachodnim prowincjom chińskim. Natarcie skierowane będzie wzdłuż Yangtse, a punktem wyjścia ma być Nan kin.

Jednocześnie rozpoczęte będzie natarcie wzdłuż linii kolejowej Lunghaj na zachód i wzdłuż linii Pekin — Hankau. Oddziały będące w natarciu wzdłuż tych linii, będą miały na celu otoczenie wojsk chińskich.

W obecnej chwili walka toczy się w pobliżu Suczau, w miejscu, gdzie krzyżują się linie kolejowe Tientsin — Pukau i Lunghaj. Jak przypuszczają, ten plan operacji zastąpić ma rozpoczętą ofensywę przeciwko Kantonowi.

Min. Hirota wyjaśnia...

Tokio, 4. 2. (R) Minister spraw zagranicznych Hirota oświadczył w odpowiedzi na interpelację na posiedzeniu komisji izby poselskiej, że zarówno Niemcy, jak i Włochy ściśle przestrzegają zakazu wywozu broni do Chin. Należy jednak wziąć pod uwagę, że niezawsze kraje eksportujące broń, są producentami.

Wobec tego, że Niemcy są wielkim producentem i eksportują broń do wielu krajów, możliwym jest, że broń pochodzenia niemieckiego przenika do Chin za pośrednictwem innych państw.

Kanada zbroi się

Ottawa, 4. 2. (R) Rząd kanadyjski postanowił wyasygnować 34 miln. dolarów na cele obrony narodowej. Z sum tych zakupione będzie 64 samoloty w W. Brytanii, 2 kontrtorpedowce dla obrony wybrzeży Pacyfiku.

Rosną drapacze chmury

Nowy Jork, 4. 2. PAT. W Rockenfeller Center rozpoczęła się budowa trzech nowych drapaczy chmur. Jeden z nich nazwany będzie Associated Press Building i do niego przeniesie się na wiosnę przyszłego roku znana wielka agencja telegraficzna Stanów Zjednoczonych Associated Press.

Agencja podpisała z zarządem Rockenfeller Center długoletni kontrakt, na mocy którego zajmie ona cztery całe piętra w olbrzymim piętnastopiętrowym gmachu.

Rockenfeller Center coraz więcej staje się ośrodkiem wydawniczym. Mieszczą się tam lokale wielkich czasopism jak Forum, Life, Time, Fortune, March of Time i wiele innych.

Powódź w Smyrnie

Smyrna 4. 2. PAT. Rzeka Mały Menderes wylała ubiegłej nocy zatapiając 13 domów. Wśród ludności powstała panika. Istnieją obawy że przybór rzeki zatopi dalsze dzielnice miasta.

na wschodzie, a z przejaśnieniami na zachodzie kraju. Temperatura bez większych zmian. Wiatry zachodnie, przyjemne umiarkowane, górne około 50 km/godz. Chmury warstwowo - kłębiaste o podstawie powyżej 100 m. Przejrzystość powietrza dość dobra, tylko chwilami słaba.

BERNARD SINGER

DRAMATYCZNE CHWILE W SEJMIE

W ub. wtorek zakończyła się walka. Obie strony pogodziły się z tym, że poniosą klęskę, byle tylko zlikwidować serię rozgrywek, które rozpoczęły się 2 grudnia 1937.

Jeden dzień wcześniej zdawało się, iż naza jutrz nastąpi rozstrzygająca walka, że obie grupy ją podejmą, rozpoczynając szeroko zakrojoną debatę na temat wyborów komisji wojskowej. Z rana przybyli do Sejmu przewodniczący klubu parlamentarnego Ozonu, płk. Świdziński wraz z przewodniczącym Koła Sejmowego Ozonu p. Tomaszewiczem i przechadzali się po ciemnych kuluarach, zaglądali do pokoju marszałka i konferowali z wicemarszałkami.

Równocześnie zjawiał się wicemarszałek Miedziński i odbył szereg rozmów z członkami komisji wojskowej. Długo konferował z posłem Kolbuszem, który był inicjatorem wniosku o votum nieufności dla gen. Żeligowskiego. Poseł Kolbusz przysłuchiwał się z uwagą słowom posła Miedzińskiego, ucząc się sztuki nowych, „dobrych“ obyczajów parlamentarnych.

O tym samym czasie przybył do Sejmu również generał Żeligowski. Zauważono też płk. Ślawka, a w bufecie odbywał konferencję wicemarszałek Schaezel.

Robiło to wrażenie, jak gdyby wydawano ostatecznie rozkazy. Nie można było dojść do żadnej formuły kompromisowej. Późną nocą nadeszła wiadomość, że na sobotnim posiedzeniu parlamentarnej grupy Ozonu, posłanka Prystorowa zgłosiła wystąpienie zarówno z zarządu jak i samego koła Ozonu.

We wtorek rano odbyła się już formalna mobilizacja przed decydującą wojną. Zaproszono posłów z Ozonu na zebranie, względnie — wedle nowej terminologii — na „odprawę“. Postanowiono nie dopuścić do żadnej dyskusji w czasie omawiania sprawy uzupełniających wyborów do komisji wojskowej i zgłosić własną listę, zawierającą 8 kandydatów. Na wypadek jednak, gdyby przeszła uchwała, że należy przeprowadzić nowy wybór całej komisji, Ozon przedłoży kompletną własną listę.

Wszystko zatem było już ustalone. Zanosilo się na wielki dzień w Sejmie, a walka miała toczyć się nie dookoła spraw zasadniczych, lecz dookoła spraw personalnych, jakkolwiek obie strony zapewniały, że chodzi tu o zasady.

Uwagę zwróciło zjawienie się płk. Ślawka. Przez długie miesiące siedział na ostatniej ławie, w ten wtorek jednak zajął swe dawne, honorowe miejsce, w pierwszych szeregach. Między nim a drugim przywódcą, Miedzińskim, obok którego dawniej zasiadywał, siedzi dziś poseł Holyński.

Samo przez się zrozumiałą rzeczą jest że galeria była przepelniona, tak samo zresztą jak łóża dziennikarska. Posłowie zajęli już miejsca, ale przewodniczącego jeszcze nie widać. Miął już „kwadrans akademicki“. Kto przewodniczyć będzie w zastępstwie chorego marszałka?

O godz. 11.25 przyszedł jednak sam marszałek Car. Twarz jego jest blada. Wprost z łóżka przyszedł do Sejmu, by przewodniczyć posiedzeniu. Nikt nie wie, jakie jest jego stanowisko. Wicemarszałek Miedziński oświadczył się niedwuznacznie, wicemarszałek Schaezel bronił stanowiska mniejszości komisji, więc marszałek Sejmu powinien głos zabrać i rozstrzygnąć. Jego stanowisko może być wiążące dla Sejmu, może wybuchnąć zatarg nie tylko z Ozonem. W kuluarach opowiadają, że ewentualna jawna sympatia Sejmu dla stanowiska mniejszości komisji, a zatem dla gen. Żeligowskiego, może mieć nie dające się przewidzieć konsekwencje.

Marszałek Sejmu rozpoczyna obrady. Drobne formalności zabierają 2, 3 minuty, poczym marszałek mówi o ostatnich wypadkach na terenie komisji wojskowej. Dwie zwalczające się grupy z uwagą słuchają, czekając na autorytatywne rozstrzygnięcie.

Marszałek jednak pozostał wierny sobie.

~~Trószka
Smarek
Miedziński~~

Zadowolenie
Radość
Bogactwo

przyniesie Ci los

ze znanej ze szczęścia kolektury

„DAR“ Kraków, św. Anny 2

gdy zdobędziesz główną wygraną

MILION złotych

lub jedną z większych wygranych.

Szanse znacznie zwiększone. Ryzyko małe.

Co drugi los wygrywał!

Zamówienia zamiejscowe wykonuje się odwrotną pocztą. — Konto osok. P. K. O. 408.078.

Zwyciężył system interpretacji. Obie strony odniosły zwycięstwo. Żeligowski ma rację, że nie może być odpowiedzialny na komisji za przemówienie wygłoszone na plenum sejmowym. A większość komisji także ma rację, wyrażając mu votum nieufności i wstrzymując się w czasie głosowania od motywacji. Faktycznie zatem słuszność ma gen. Żeligowski, a formalnie w porządku są przedstawiciele większości.

To jednak jest dopiero pierwszą częścią powieści. W końcu trzeba jednak przystąpić do wyborów. A tu się wyjaśni stanowisko Sejmu, czy na miejsce tych, którzy opuścili komisję wojskową, nie zostaną wybrani ci sami, czy też wyraził się votum nieufności dla całej komisji. Już robione są przygotowania do wyborów, a za chwilę sekretarze opuszczą trybunę, by zebrać nazwiska kandydatów.

PRAWDZIWA ROZKOSZĄ DLA PALACZA

są zwijki do papierosów

„ALTESSE“ - „PEŁNOWATKI“

Nastrój jest nerwowy i podniecony. Zgłaszają się mówcy do porządku dziennego w sprawach formalnych przed głosowaniem. Z każdego formalnego oświadczenia może zrodzić się komplikacja, skandal. Straż marszałkowska szybko opuszcza salę. Cóż się stało? Czy nie zostaje ona zmobilizowana do mającej rozpocząć się walki?

Nie. Na początku posiedzenia zdarzył się fakt, który w zupełności przypomina pewne sceny w tragediach Szekspira. W chwili największego napięcia spadła chorągiew z gmachu sejmowego, a straż wciąga ją z powrotem. Zaczyna się zatem symbolicznie.

Ze swego miejsca powstaje nieznan poseł. Jeden raz tylko zabrał głos w dyskusji. Jest to

poseł Hanebach, który trzyma w ręku kartkę papieru i stawia wniosek formalny o zachowanie obecnej liczby 17-tu członków w komisji i o zrezygnowanie z wyboru dalszych 8-miu członków, w miejsce tych, którzy wystąpili. W pierwszej chwili jąka się, ale patrzy na niego poseł Ślawka, dodaje mu otuchy znaczącym spojrzeniem adiutanta Ślawka, poseł Brzęk Osieński, a i sam marszałek przychodzi w sukurs posłowi, który tę propozycję postawił. Komentuje jego intencje, zarządza głosowanie, a Sejm postanawia zmienić skład komisji wojskowej.

Nikt właściwie jeszcze nie rozumie, o co chodzi. Nikt poza głównymi reżyserami. Wszyscy automatycznie wstają. Generał Żeligowski patrzy uważnie na marszałka. Ma do niego zaufanie. Wniosek posła Hanebacha został przyjęty. Zanim szarzy nieznan żołnierz parlamentaryzmu zdołał zorientować się, zanim strawili nowo powstały fakt, przywódcy już zdołali się połapać i opuścili głowy. A więc gen. Żeligowski nie wchodzi więcej w skład komisji. Nie zostanie przewodniczącym. Większość zatem zgodziła się na to, aby zmniejszyć skład komisji. Wojna uległa zakończeniu. Zwycięstwo odniósł... marszałek Sejmu Car. Zwyciężył kompromis.

Tak zakończyła się walka wśród nowych warunków w parlamencie, gdzie nie ma partii, lecz tylko grupy, gdzie główne zainteresowanie koncentruje się dookoła osób, a nie dookoła idei.

W ciągu ostatnich kilku dni marszałek pracował energicznie, przyjmował u siebie w prywatnym mieszkaniu różnych posłów, konferował ze stronami i przypominał sobie swoją dawną wyteżoną pracę przy interpretowaniu różnych ustaw. Postanowił i teraz drogą interpretacji spór zakończyć, a to mu się udało. Natychmiast po zakończeniu roboty, skoro tylko załatwił się z pierwszym punktem porządku dziennego, marszałek Sejmu opuścił salę obrad.

Dalsze sprawy były już czysto rzeczowe, zasadnicze. Tyczą się one kwestii autonomii szkolnictwa, a tym samym ostrej walki nie będzie. Potrwa to krótko, żadne przeszkody nie nastaną.

A wszystko dobre, co się dobrze kończy.

We wtorek, w dniu imienin Prezydenta Rzeczypospolitej, posiedzenie Sejmu przeszło w spokój. Podpisano akt zawarcia pokoju po wojnie, która rozpoczęła się w grudniu 1937 przemówieniem gen. Żeligowskiego. W kuluarach było wesoło. Jedyne galeria była rozczarowana.

**Nie zapominajmy
o głodnych
i ziębniętych
dzieciach
Składajmy ofiary
na Pomoc Żimową!
Konto P. K. O. 70.200
Pomoc Żimowa**

JUZ JUTRO 6 LUTEGO w „CYGANERII”**I-szy PORANEK TANECZNY** występami artystów
Od godziny 12-14 popołudniu Orkiestra „SZAŁ”. Konsumcja 1.20**Dyskusja nad ustrojem adwokatury
na podkomisji prawniczej Sejmu**

Warszawa, 4. 2. (Sin). Na podkomisji prawniczej Sejmu toczył się dalszy ciąg debaty nad ustrojem adwokatury. Załatwiono rozdział szósty, siódmy i ósmy.

Dłuższą dyskusję wywołała sprawa zamknięcia listy adwokatów i aplikantów przez ministra sprawiedliwości, względnie ograniczenie liczby nowo wpisujących się adwokatów i aplikantów.

Poseł Sommerstein w dłuższym wywodzie domaga się, by zamknięcie listy adwokatów nie godziło w tych aplikantów, którzy w momencie zamknięcia są już wpisani na listę. Należy uszanować nabyte prawa tych aplikantów

— stwierdza poseł Sommerstein — stawiając też odnośny wniosek. Na wypadek odrzucenia tego wniosku proponuje, by w wypadku zamknięcia listy, minister oznaczając kategorię aplikantów, do których ma się odnosić zamknięcie listy, kierował się tym jak długo aplikant aplikuje i nie mógł zamknąć listy przed starszymi aplikantami, gdy nie dopuszczono młodszym.

W końcu poseł Sommerstein wnosi, by w czasie zamknięcia listy, wskutek czego aplikanci nie mogą zostać adwokatami, zamknięty był również dostęp do adwokatury dla członków innych zawodów prawniczych, którzy chcą

przejsć do adwokatury.

Odnosnie do ostatniego wniosku uchwalono, że minister sprawiedliwości zamykając listę, postanowi, czy należy ją zamknąć również dla członków innego zawodu. Poza tym uchwalono, że minister zamykając listę, nie jest niczym krępowany w oznaczaniu kategorii aplikantów, do których ma się odnosić zamknięcie.

W sprawie ograniczenia liczby nowo wpisujących się adwokatów, poseł Sommerstein wniósł, by Rada Adwokacka wpisywała w ramach tej liczby wedle kolejności zgłoszeń kandydatów. W tym samym duchu wypowiada się poseł Witwicki. Wniosek ten odrzucono i uchwalono, że decyduje o wpisie Naczelna Rada Adwokacka na podstawie wykazów adwokatów przedłożonych przez właściwą Radę Adwokacką wraz z opinią tejże Rady co do kolejności. W sprawie wolnego przesiedlania adwokatów z jednej izby do drugiej, poseł Witwicki wniósł, by adwokaci nie karani dyscyplinarnie mogli się swobodnie przenosić z jednej Izby do drugiej.

Wniosek ten poparł poseł Sommerstein. Uchwalono, że o przesiedlaniu adwokatów decyduje Naczelna Rada Adwokacka na podstawie opinii Izby, do której należał i nowej, do której chce się przenieść.

Statek brytyjski zatopiony

Barcelona, 4. 2. (R) Oficjalnie komunikują, że dziś rano w odległości 20-tu mil od Barcelony zatopiony został przez nieznanego napastnika angielski statek „Alcira”.

Przywrócenie monarchii w Hiszpanii?**Co oświadczył gen. Franco o przyszłym ustroju państwa**

Salamanka, 4. 2. (R). W wywiadzie udzielonym dziennikarzom zagranicznym gen. Franco oświadczył: Po wytypieniu komunizmu przyśpimy do odbudowy narodowej. Dopiero w końcu wszystkich prac zastanowimy się, czy

przywrócenie monarchii będzie pożądane

dla Hiszpanii. Gdyby restauracja była pożądana, to jednak dziś już można powiedzieć, że

system monarchii byłby zasadniczo różny od tego, jaki został obalony w roku 1931.

Gdy Hiszpanie rządzić będą całym swym krajem, król, któryby stanął na czele narodu będzie miał zadanie naczelne — utrzymanie pokoju i będzie musiał posiadać pewne uprawnienia wykonawcze. Król nie będzie mógł wyjść z szeregów zwycięzców, ani też zwyciężonych. Walka klas w Hiszpanii nie będzie mogła istnieć. Zdaniem naszym będzie scharmonizowanie stosunków kapitału i pracy.

Bombardowanie Madrytu

Madryt, 4. 2. (R). Pod osłoną silnego ognia artyleryjskiego powstańcy rozpoczęli natarcie w kilku punktach na odcinku Carabanchel pod Madrytem. Artyleria rządowa nawiązała pojedynkę z bateriami powstańcami. Wojska rządowe prowadzą akcję zwiadową w północnej części prowincji Guadalajara, gdzie nieprzyjaciel usiłował odebrać pozycje, utracone przed dwoma dniami pod Villa Viehaja del Lozoya.

W czasie ostatniego bombardowania Madrytu około 30 pocisków padło w centrum mia-

**WSZYSCY KUPUJĄ
LOS Y LOTERII PAŃSTWOWEJ
w popularnej kolekturze**

**„SZCZĘŚCIE”
LWÓW, SYKSTUSKA 30.**

**Zamów natychmiast
Twój szczęśliwy los!**

sta, z czego 10 w promieniu 100 metrów wokół ambasady francuskiej. Jeden z pocisków padł na dach ambasady, na szczęście jednak nie eksplodował.

Walki powietrzne

Barcelona, 4. 2. (R) Komunikat oficjalny donosi, że wojska rządowe po natarciu na kilku odcinkach frontu pod Penarroja wyparły nieprzyjaciela, zagrażając sąsiednim odcinkom. Trzy samoloty powstańcze zrzuciły 20 bomb na miejscowość Figueras.

Ofiarą bomb padło 9-ciu zabitych i 50 rannych. 9 domów uległo całkowitemu zniszczeniu.

**Postulaty drobnych
pracodawców w U. S. A.**

Waszyngton, 4. 2. PAT. Konferencja „drobnych pracodawców” przestudiowała zagadnienia, jakie mają być przedstawione przez delegację konferencji prezydentowi Rooseveltowi.

W rezolucjach konferencja domaga się ścisłego zastosowania ustaw antytrustowych, zniesienia lub zmodyfikowania ustawy robotniczej Wagnera, modyfikacji ustawodawstwa podatkowego w sensie zniesienia podatków od przyrostu kapitału, potaniaenia pieniądza, utrzymania równowagi budżetu federalnego i rewizji systemu ubezpieczeń społecznych.

**Jeszcze jeden zamach
terrorystyczny w Szanghaju**

Szanghaj, 4. 2. (R) Nieujęty dotychczas Chińczyk, rzucił dziś rano granat do domu, będącego własnością obywateli amerykańskich, a w którym mieści się „Evening Post”. Granat wybuchł w hallu. W całym domu wyleciały szyby i jedna ze ścian została poważnie uszkodzona. Na szczęście nikt z mieszkańców domu nie został ranny. Policja prowadzi energiczne dochodzenie.

**Podkomitet nieinterwencji
zebrał się...**

Londyn, 4. 2. (R). Podkomitet nieinterwencji zebrał się wczoraj o godz. 16-tej w Foreign Office. Posiedzenie trwało około godziny. Na porządku dziennym znajdowała się sprawa wycofania obcych ochotników z Hiszpanii. Rozpatrywano jednak tylko finansową stronę zagadnienia.

**Delegat Finlandii w Genewie
nie był upoważniony...**

Helsingfors, 4. 2. (PAT). Odbyła się konferencja z udziałem premiera, ministrów: spraw zagranicznych, skarbu i oświaty, po której Fińska Agencja Telegraficzna zwróciła się o wyjaśnienie, czy delegat Finlandii w Genewie Yontilla, upoważniony był do wygłoszenia przemówienia, mającego przedstawiać opinie rządu Finlandii na kwestię reformy paktu Ligi.

Minister spraw zagranicznych oświadczył, iż ministerstwo nie przypuszczało, że delegat wystąpi z przemówieniem, gdyż Finlandia nie należy do komitetu 28-miu i dlatego też nie udzielono delegatowi instrukcji.

Samolot w płomieniach**Co opowiada lotnik włoski**

Rio de Janeiro, 4. 2. PAT. Lotnik włoski Stoppani oświadczył dziennikarzom, że uszkodzenie silnika przekonało go, iż powrót z trasy do Natalu będzie bardzo trudny, gdyż samolot obciążony był 10 tysiącami litrów benzyny. Usiłowaliśmy wodować, opróżniając część zbiorników benzyny, lecz rozlana benzyna na powierzchni wody zapaliła się od ikier i płomieni wydobywających się z rur wybuchowych

motoru.

Na powierzchni morza, na wielkiej przestrzeni płonąła benzyna, a w kilka chwil płomienie ogarnęły nasz aparat.

Stoppani, który został ranny w rękę, doznał poza tym dotkliwych obrażeń i zawdzięcza swe ocalenie pływakom, którymi zawczasu się opasał.

P. HULKA-LASKOWSKI

EX OCCIDENTE LUX...

Światło szło za słońcem od wschodu. Starożytna Babilonia, Egipt, Persja to dalekie kolebki ludzkości dzisiejszej i tego wszystkie go czym ta ludzkość żyje. Bliższe kolebki to Jonia, która dała nam myśl badawczą i Pales tyna, której myślą religijną żyje cała cywili zowana ludzkość dotychczas. Nazwano Euro pę przylądkiem Azji, nie bez słuszności. Olbrzymi kontynent był głuchy i milejący wprawdzie, ale kontynent ducha, gdy chodzi o narodziny myśli filozoficznej i religijnej jest olbrzymi, chociaż obejmował tylko wy brzeża Azji Mniejszej i Przedniej.

Kto chciał, brał tę olbrzymią Azję. Wtar gnał do niej Aleksander Wielki, potem przy szli Rzymianie. Do legendarnych Indyj szu kał drogi Kolumb, a po niewielu stuleciach całe południe kontynentu azjatyckiego było w rękach Anglików i Francuzów przede wszystkim. Na północy Azji przystąpiła Jerma ka Timofiejewicz uczyniła prezent białemu carowi z obszarów od Uralu aż po wybrzeże oceanu Spokojnego. Azja, podbiwszy myśl europejską, została podbita przez siłę czło wieka białego.

Ale oto kierunek światłości odwraca się nagle, i Zachód zaczyna posyłać swoje świa tło na Wschód. Idą do Azji misjonarze, idą kupcy, wreszcie idzie żołnierz z nowoczesną bronią. Tu i ówdzie granice są ściśle zamknię te, jak w Japonii i w Tybecie, ale Europej czyk potrafi je otworzyć dla swoich misjo narzy, kupców, przemysłowców i wreszcie dla swego panowania. Mówiło się dawniej: dla kultury europejskiej. Dzisiaj mało kto odważyłby się mówić o kulturze. Na Azję rzucono raczej najbardziej barbarzyńską stronę tej kultury: wyzysk przemysłu współ cześniego i sztukę wojowania, albo raczej sztukę podboju.

Uczniowie okazują duży talent i prześciga ją swych nauczycieli, bo do akcji wprowa dzają nie tylko technikę, ale i pogardę życia które dla Europejczyka wychowanego na chrześcijaństwie jest wartością najwyższą. Prym dzierżą Japończycy. Pamiętamy jesz cze jaka była śmieszna pierwsza wojna chiń sko - japońska. Spokojni Chińczycy byli na

rodem tak wybitnie defensywnym, że Japoń czycy uporali się z nimi bardzo szybko osi gając wszystko, czego chcieli.

Ale dla Japończyków była to tylko jakby pierwsza próba używania nowoczesnej broni. Po upływie lat dziesięciu nie cofnęła się Ja ponia przed niekwestionowaną dotychczas potęgą imperium rosyjskiego i osiągnęła jesz cze więcej, niż w wojnie z Chińczykami, bo pokazała sobie i innym, że pogardzana i lek ceważona rasa żółta może się zwycięsko zmie rzyć z rasą białą. Kto umie patrzeć na wyda rzenia historyczne, ten łatwo dostrzeże linie, jakie od wojny rosyjsko - japońskiej prowa dzą do perypetii wojny światowej i jej skut ków. Japonia ubocznie niejako była nauczy cielką rewolucji rosyjskiej, siłą rozkładają cą Europę nie tylko w Rosji.

Teraz patrzmy, jak Japończycy przejąw szy się najlepszymi wzorami europejskiego ducha ofensywnego, zabierają się do wypar cia Europy z Azji. Ale jednocześnie dzieje się jeszcze coś: Chińczycy, którzy uciekali w popłochu przed karabinami japońskimi w roku 1894, dziś walczą zgoła inaczej: są jesz cze pokonywani, ale już nie uciekają. Co wię cej zdobywają się na heroizm tak wielki, że gdy uzupełni go technika w rozmiarach od powiadających liczebności narodu chińskie go, Europa będzie zdana na łaskę i niełaskę tej olbrzymiej masy, którą rozkołysała.

I nie zamykajmy oczu na pewne rzeczywis tości. Jeszcze kilkadziesiąt lat temu poczucie honoru narodów europejskich i ich prestiżu moralnego było ta kwielkie, że byle incydent wystarczał do wywołania ostrych represyj, osobiście, gdy chodziło o narody poza - eu ropejskie. Dzisiaj patrzmy ze zdumieniem,

PODZIĘKOWANIE

WP. Drowi Jakubowi BRACIEJOWSKIEMU, internście w Krakowie XXII, ul. Lwowska 22 za trafną diagnozę, troskliwą opiekę i sumien ne leczenie naszego syna składamy serdeczne podziękowanie. 661k STEINLAUFOWIE.



że razem z podniesieniem się techniki wojen nej, zniża się to pojęcie honoru i jego niety kalności. Jeszcze względnie niedawno zato pienie statku wojennego byłoby wywołało taki wybuch gniewu w narodzie dotkniętym taką zniewagą, taką gwałtowną reakcją na taki czyn, że wojna byłaby prawie nieunik niona. Dzisiaj Japończycy zatapiają statki amerykańskie, ostrzeliwiają angielskie i.. nic. Protesty z jednej strony, ubolewanie z dru giej, i na tym koniec. Przy najbliższej spo sobności zostanie zatopiony statek nowy i znowu skończy się na proteście i ubolewa niu. Tak jest wszędzie zresztą. Obok nie znanego żołnierza mamy dziś wojnę niezna ną. Rycersko - romantyczny okres wojny z prawidłami i przepisami pojedynku skoń czył się i nastaje okres wojny najbardziej barbarzyńskiej. Być może, iż w tym jest przewaga wszelkiego barbarzyństwa wobec człowieka kulturalnego.

Ale ta rezygnacja nauczycieli europej skich wobec swoich uczniów zaczyna niepokoić. Co będzie dalej? Czy ci, co dla wysokiej war tości myśli twórczej i zadań życia cenią to życie muszą naprawdę stale ustępować przed ludźmi pozbawionymi zrozumienia wartości życia, przed wszelką pół-inteligencją i ćwierć inteligencją? Czy tylko barbarzyństwo ma jeszcze zdolność bronięcia swego barbarzyń stwa, a kultura ducha schodzić będzie coraz niżej na ostatni szaniec „nie sprzeciwiania się złu”? Czy lekcja brianizmu jeszcze ni kogo i niczego nie nauczyła? Czy dzisiaj wierzy jeszcze ktoś, że jakakolwiek postać barbarii może zostać ugłaskana i uspokojona?

G. FRÖSCHEL

Przekład autoryzowany.

Copyright by Ludwig Nath-Verlag, Wien.

POŻEGNANIE Z GWIAZDAMI

34)

Jakiś pan we fraku, obejmuje czarującą, mło dą kobietę w wspaniałej sukni wieczorowej, dwoje drżących ust, spotyka się w palącym po całunku, podczas gdy w głębi zatrzymuje się luksusowe auto, które ich wprowadzi do jakiejś błogosławionej krainy. Takie zakończe nie majaczyło przed jej oczyma, i skłoniło ją do wiary, że i ją i Ottona, czeka po pewnych trudach i znojach podobny happy end.

Jak z Quentlem zostało umówione, spotkała Ottona i agenta na tarasie lotniska. Dźwięki tang i walców kołysały ich, obserwowali tam pasażerów linii lotniczej i pozostali aż do zmro ku, by w końcu dać się zawieźć przez Schapskiego do winiarni pod ratuszem. Tu Quentel pożegnał się z nimi taktownie, Otto i Anna za siedli w łoży, sklepionej sali jadalnej. Milcząco siedzieli naprzeciw siebie, aż kelner przy niósł flaszkę mozelskiego wina. Gdy odszedł, podniosła Anna szklankę. „Na twoje zdrowie Otto, na szczęśliwą przyszłość!” Uczynił to co ona, nie spojrzawszy na nią. „Czemu jesteś tak cichy, czy ci coś jest?”

„Nie, nic“.

Jednak jadł mało, pił mało i odsunął rękę Anny, w której trzymała łyżeczkę, pełną lodów, zamówionych przez nią na deser.

„Czemu nie chcesz tego skosztować, to tak wspaniale wygląda“.

„Wszystko wygląda wspaniale, wszystko jest nadzwyczaj smaczne, wino, pieczone kurczęta, lody, jaja, masło.“

„Jakie jaja, jakie masło?“

Nie od razu odpowiedział; znów zdawało mu się, że pogrąża się w odległe, dawne czasy. „Pa ni Gensow, podała mi dziś do śniadania jaja i masło. Myślałem, że czyni to dlatego, że mnie skrzywdzono, i że pragnie mi okazać, że o mnie źle nie myśli. Ale potem przyszedł Quentel z pieniędzmi i Schapski z autem, a i tobie kupio no prawie przemocą, całą masę drogich rzeczy, lisa, i suknię i torebkę, a teraz siedzimy tutaj i pijamy mozelskie wino, a ty zajadasz książęcę lody“.

„I to cię nie cieszy? Dlaczego raz nie młeli byśmy żyć jak bogaci ludzie? Nie bądź nudny, pij!“

„Ale my nie jesteśmy przecież bogaci, Anno! Wczoraj wydałem ostatniego grosza w bufecie automatycznym...“

„Za to masz dzisiaj w kieszeni kilkaset ma rek. Kto nie potrafi się tym zadowolić, dla te go nie ma ratunku na tym świecie“.

Usiłowała przytem wyglądać wesoło i swo bodnie, ale naraz świeże, mozelskie wino, stało się kwaśne. Było to wino, nadające się do pi cia go wśród śmiechu i radości, a nie do po ważnych rozpraw. A Otto starał się skierować rozmowę na poważne tory; pragnął jasność,

miast półcienia, szukał podstawy dla czegoś, co tylko w mroku mogłoby istnieć. Ach ten czło wiek wsi, ten ciężki niezgrabiasz. Czyż musiał koniecznie wypowiedzieć to, co nie znosiło żad nych słów; czyż musiał ołowianym ciężarem głosów swego sumienia, przytłoczyć motyle skrzydła tej przygody? „Nie mów, mój chłop cze, nie myśl, rozkoszuj się dobrą godziną!“

„Za wiele dobrych godzin!“ Położył swą rękę na stole tak ciężko, że jasne wino w szklan ce zadrżało. „Nie jestem dzieckiem, a traktuje się mnie jak dziecko w wieczór wigilijny. Ty jesteś dla mnie dobra, pani Gensow zachowuje się tak, jakby była moją matką; dobrze, współ czujecie ze mną, chcecie, bym zapomniał o pierwszych dniach. Ale Quentel i krawiec i pa ni Krüger i Schapski... co kryje się poza tym, czego ci ludzie chcą odemnie, co to wszystko ma znaczyć? Nie jestem przecież księciem“.

W jego słowach znać było zdenerwowanie. Cuda, które przyjmował był z błogim zdziwie niem, przemieniały się, — gdy patrzył na nie z odległości, — w niebezpieczne tajemnice, wian ki róż, które mu słano pod stopy, w zdradziec kie sidła.

„Co kryje się poza tym?“ powtórzył z zapło nionym czołem, chwytając rękę Anny mocno, zbyt mocno.

„Puść mnie, to przecieź boli“.

(C. d. n.)

LITERATURA SZTUKA NAUKA

Karol Hubert Rostworowski

Z Rostworowskim schodzi do grobu jeden z wielkich pisarzy polskich. W obliczu śmierci zapominamy o tym, że był wobec nas często bardzo niesprawiedliwy, że pióropuszem swej wielkości przesłaniał barbarzyństwo w stosunku do żydostwa, że nawet w ostatnich miesiącach nie miał dostatecznej siły, by się odseparować od chamstwa „Orędownika”, który po prostu sfalszował wywiad z nim. Chcemy teraz mówić tylko o wielkim pisarzu Rostworowskim.

Urodził się dnia 3. XI. 1877 w Rybnej koło Krakowa. Uczył się w gimnazjum św. Anny w Krakowie i w szkole rolniczej w Czernichowie. Odbiera uniwersyteckie studia rolnicze w Hale, muzyczne i filozoficzne w Lipsku i Berlinie, podróże po Niemczech, Włoszech i Francji. W 1914 roku osiadł na stałe w Krakowie. Kariere literacką zaczyna w roku 1901 tomikiem poezji p. t. „Tandeta”, poświęconym pamięci matki, a w roku 1911 wydaje już jako poeta dojrzały poemat p. t. „Via Crucis”. Do literatury polskiej wszedł jednak jako autor dramatyczny.

Wielki mistrz sceny polskiej Solski opowiedział swego czasu jak Rostworowski złożył mu pierwszy swój dramat p. t. „Echo”. Dramat ten spodobał się Solskiemu, który go też wystawił na deskach teatru krakowskiego. Po trzech przedstawieniach musiano zdjąć ten dramat z repertuaru. Solski nie zraził się do poety i wystawił też następny jego dramat „Zeglarze”, również bez powodzenia. Solski nie pomylił się, bo w rok później odnosi Rostworowski tryumf swym „Judaszem z Kariotu”. Jest to bezsprzecznie najdoskonalszy i najgłębszy dramat Rostworowskiego. Treścią jego to tragedia człowieka, który nie może zrozumieć ani ukochać wielkości. Judasz sklepik miał, a jego przeznaczeniem był żywot szarego człowieka. Pod wpływem żony, entuzjastki z usposobienia staje się jednym z apostołów Chrystusa. I tu zaczyna się jego tragedia, tragedia człowieka, który nie może zrozumieć ani kochać wielkości. W tak bogatej literaturze europejskiej o Judaszu dramat Rostworowskiego zajmuje miejsce wybitne. Taką samą próbą nie tyle rehabilitacji, ile zrozumienia nikczemności ludzkiej jest „Kaligula” dramat może nieco przereklamowany. W polemice na tle tego dramatu pisał Rostworowski: „że Kaligula jest niektórym ludziom sympatyczny, to nie moja wina, że nad Kaligulą większość się lituje, to moja chluba”.

Albo czy naprawdę większość ludzi nad Kaligulą się lituje? Trudno się z autorem pogodzić. Kaligula jest to degenerat na tronie. Można by w nim widzieć portret każdego tyрана, a jeśli chcecie — przecucie dyktatora naszych czasów, który molochowi władzy gotów jest w każdej chwili złożyć w ofierze swych najlepszych przyjaciół. W „Judaszu” mamy jeszcze skondensowany dramat jednostki, a w „Kaliguli” mamy właściwie dramat epoki, która jest pozbawiona wielkości.

Nazwano Rostworowskiego epigonem Wyspiańskiego. Jest to jednak krzywda dla Rostworowskiego bo, jak to słusznie zauważył Czachowski, Wyspiański zbliżył się do teatru jako malarz, a Rostworowski podszedł jako muzyk. W Wyspiańskim jest patos wielkości, a w twórcości Rostworowskiego jest przede wszystkim intelekt, podpatrujący małość człowieka. Epitet kontynuatora Wyspiańskiego zawdzięcza Rostworowski tylko formie wzorowanej strukturą na Wyspiańskim. W gruncie rzeczy rysiem charakterystycznym twórczości Rostworowskiego jest realizm psychologiczny. Wprawdzie w „Zmartwychwstaniu” występuje postać Mickiewicza, co właśnie naprowadziło na ślad zależności od Wyspiańskiego, ale fizjognomia twórcza Rostworowskiego jest diametralnie odmienna od wizyjnej twórczości autora „We-

KLASYK AWANGARDY*)

W poezji polskiej lat ostatnich da się zauważyć trudny do wytłumaczenia nawrót do klasycyzmu. Ci, dla których nie tak dawno temu użycie rymu czystego lub formy strofkowej byłoby shańbieniem się i zdradą katechizmu awangardowego, zwracają się na nowo ku dawnym formom wierszowym i co dziwniejsza, ku dawnej tematyce, zarzucają urbanizm, wracają do natury, rzekłbyś, do sielanki. Zapewne ten nowy klasycyzm odbiegł o całe mile od klasycyzmu parnasistów francuskich lub nawet polskich skamandrytów. Wzbogacenie zapasu przenośni, zwiększenie ich rozpiętości są to bezwątpienia zasługi, które przysły historyk surowo może osądzać niektóre wysoki manii metaforycznej, zapisze na korzyść tej szkoły.

Jest, co prawda, w całej problematyce awangardy, któraby zresztą wymagała osobnego i pogłębionego studium, pewien punkt niejasny: oto poeci ci prawie bez wyjątku byli radykalni nie tylko w literaturze, ale i w polityce. Marzyli o tym, by swymi „metaforami” i „elipsami” dotrzeć do serc robotników, porwać i zachwycić najprostszymi. Z jednej strony zatem ekskluzywność, ezoteryczność, zamknięte koło magów i ekwilibrystów słownych, z drugiej ambicje społeczne i — kto wie — może nawet skłonność do odrzucenia sztuki beztendencjonalnej. Czy jednak w tych ideach nie tkwi pewna sprzeczność? Jakżebyście chcieli by wiersze Czuchnowskiego dotarły do robotników i chłopów skoro nawet człowiek z kulturą poetycką nie łatwo się przez nie przegryzie? Trzeba było wybrać między tymi dwiema równie kuszącymi alternatywami: albo się jest poetą dla niewielu albo się jest poetą społecznym. Połączyć tych dwu rzeczy niepodobna.

Słyszało się niejednokrotnie tuż po wojnie albo nawet i przed nią, że poezja nowoczesna powinna zerwać z rekwizytami romantyczny mi, z tymi „smętami” i „zmierschowymi godzinami”, w których tak lubowali się poeci secesyjni, a raczej zapomocą skrótów poetyckich, zdań urywanych lub budowanych z samych rzeczowników oddać tempo, oddech przyspieszony naszej epoki. I w istocie (lecz to co mówię, dotyczy raczej futurystów, niż awangardy) pojawiło się w tej poezji całe zatrzęsienie skrótów, począwszy od skróconych metafor i od nadmiernego skąpstwa w używaniu przymiotników, a skończywszy na formułkach matematycznych. W ten sposób oszczędzono istotnie czas poecie, który nie musiał już, jak dawniej, mozolić się nad budowaniem kunsztownych okresów, gdy mógł je zastąpić kilku oderwanymi rzuconymi na papier „au hasard de l'inspiration” — jak powiada pewien surrealista francuski — rzeczownikami. Lecz cóż z czasem czytelnika? Czyż można przypuścić, by czytelnik konsumował te utwory równie szybko, jak autor je pisał? Rozwiązanie takiego rebusu poetyckiego wymagało o wiele więcej czasu,

*) Mieczysław Jastrun „Strumień i milczenie”. Wyd. J. Mortkowicza, 1937.

sela”. I znowu ma rację Czechowski dopatrując się raczej wpływu Krasińskiego na twórczość Rostworowskiego niż Wyspiańskiego. Świadczy o tym „Miłosierdzie” nastrojone na tę samą nutę beznadziejności co „Nieboska komedia”. W orbicie tych samych motywów obraca się też następny dramat Rostworowskiego „Straszne dzicci” w której mamy tylko na pozór tragitarę życia rodzinnego a w rzeczywistości tragedię naszej epoki, tęskniacej za wyzwoleniem.

Mistrzem konstrukcji okazał się Rostworowski w „Niespodziance”. Tu realizm psychologiczny święci prawdziwe tryumfy. Lwi pazur

niż byłoby go potrzeba na zrozumienie tej samej myśli lub na ujęcie tej samej idei po etyckiej, gdyby była wyrażona w normalnym języku i wedle obowiązujących zasad gramatyki. Jeśli więc celem było oszczędzenie czasu autorom, metoda ta dała wyniki świetne, wprost niewiarygodne. Natomiast, jeśli szło o czas konsumenta, były one dosyć wątpliwe. Coprawda, czytelnik miał jeszcze inny sposób, by zaoszczędzić ten tak drogocenny artykuł. Mógł mianowicie w ogóle nie czytać tej poezji. Byłaby to strata czasu, zredukowana do zera. I tak też — jak mi się wydaje — postąpiła kierowana naturalnym instynktem. Ta część publiczności, która sama nie zajmowała się pisaniem wierszy ani recenzji w tym samym czasie, gdy krytycy toczyli homeryckie boje w obronie lub przeciw nowym prądom, publiczność spokojna i niewzruszona, przerzucała gazety i jak gdyby nie przeczuwając, że pod jej bokiem rozstrzygają się losy poezji, ilekroć napotykała na wiersz, podejrzany o nowoczesność, przewracała czymprędzej stronicę.

Poezja Jastruna jest na szczęście daleka od tych niebezpieczeństw, wynikających ze zbytnej miłości do skrótów i ze zbytnej nawiści do gramatyki. Mimo pewnych niejasności, powstałych ze spiętrzenia zbyt różnorodnych przenośni, jest to w gruncie rzeczy poezja, nie klasyczna może, lecz klasycyzująca o tak charakterystycznym dla neoklasycyzmu polskiego nalocie smutku i niezwykle szlachetnego zamyślenia. Błąkają się tam jakieś echa chłodu i posagowości Rilkego, które znawcy i miłośnicy tego wielkiego poety bez trudu dosłyszą. Wiersze, jak „Pogranicze”, „Legenda o poecie”, „Znowu mnie z wielkiego wołasz cienia”, „Strumień niezmiennie szeleszczący” (wybieram na chybił trafił pomiędzy tymi pięknosciami) należą do tych, które każdy miłośnik zachowa na zawsze w sercu i w pamięci. Nie mogę oprzeć się pokusie podzielenia się z czytelnikiem chociażby jednym z nich:

„Strumień niezmiennie szeleszczący
Przez cały dzień, gdzie ciemne drzewa
W przerwach błękitu płowiejący
Stawiają arras w poprzek nieba.

Przez cały dzień powietrze drżące,
Przymknięte oczy, zapach siana,
Zmierch się opuszcza jak altana
Na całe niebo, gasząc słońce.

I oto stajesz nagle w mroku,
Jak za plecami swemi, obcy —
Aż gwiazda z pasterskiego stołu
Odezwie się beczaniem owcy”.

Jastrun jest niewątpliwie obok pierwszych Skamandrytów, obok Czechowicza i Miłosza najbardziej utalentowanym i co główna, najbardziej kulturalnym poetą polskim.

A. SANDAUER

realisty ujawnia się też w „Przeprowadzce” i „U mety”, który to cykl daje nam w kształcie prawieże antycznej tragedii ponury obraz rzeczywistości polskiej.

O ostatnich dramatach Rostworowskiego mało wiemy, jako że nie zostały jeszcze ogłoszone. Wiemy tylko, że pracował nad dramatem z okresu rewolucji francuskiej p. t. „Czerwony marsz” i miał pozostawić komedię p. t. „Jubileusz”, w której opisuje pierwsze swe kroki jako autora dramatycznego. Komedię tę napisał na cześć Solskiego, któremu Rostworowski tyle zawdzięczał.

M. K.

Laureat nagrody młodych

(„Młodość Jasia Kunefała“ Stanisława Piętaka, wydawnictwo Hoessicka w Warszawie).

Nagroda tym razem zupełnie zasłużona. Powieść nie dojrzała, ale pełna zapowiedzi. Napisał ją prawdziwy poeta, który ma za sobą dwa tomiki poezji: „Alfabet oczu“ i „Legenda dnia i nocy“. Poeta opierający swą poezję na najszerszym autentycznym przeżyciu i znajdujący dla niej najbardziej nowoczesną formę.

Pochodzi gdzieś z okolic Tarnobrzegu czy Rozwadowa, studiował na Uniwersytecie Jagiellońskim, gdzie ulega wpływom czarodziejstwa awangardy Peipera, dalekim jednak jest od kultu metafory dla samej metafory, nie uprawia niezrozumiałstwa dla samego niezrozumiałstwa. Przez „nowe usta“ jego przemawia niedola wsi małopolskiej, odzywa się „tętent ludzkiego buntu“. Ale ta poezja naprawdę młoda nie paraduje w pióropuszu tendencji. Sama treść jest tak pełna dynamiki, że organicznie z niej się wyłania nowa forma, która ani razu nie robi na nas wrażenia szaty sztucznej i sporządzonej tylko dla efektu.

Taką samą szczerością oddycha pierwsza powieść poety „Młodość Jasia Kunefała“. Jest nie dojrzała dlatego, że przewija się przez nią mnóstwo nieskoordynowanych motywów. Dominuje coprawda wątek autobiograficzny, bo jest to opowieść o wątlwym, przekornym i upartym dziecku wiejskim, które życie wyrzuciło na punkt, gdzie krzyżuje się mnóstwo dróg. Nie wiemy jednak dlaczego Jaś jest tak głęboko nieszczęśliwy, dlaczego się rozpił tak haniebnie, wszak mimo wszystko kocha go nie tylko czuła i tak pełna matczynej ciepła Joasia, ale nie obojętną dla niego jest też ukochana nade wszystko Ela. Czy to, że Ela nie zrywa ze swym narzeczonym mogło wytrącić z równowagi zdolnego chłopca? Wszak ani razu o nią naprawdę nie walczy, ani razu nie próbuje jej zdobyć dla siebie. Można powiedzieć, że życie jest pełne tajemnic, ale tego rodzaju banał nie jest w gruncie rzeczy żadną odpowiedzią. Autor sam to niejako czuje i opowiada nam historię rodziny Kunefalów, składającą się prawie z samych oryginałów i dziwaków. Czyżby więc wśród chłopstwa istniała też klątwa rodowa? Przyczyną tej niejasności jest być może technika powieści. Jest nią realizm, rozszerzony o całe bogactwo snów i wizji. Poeta jest człowiekiem, który ma lęk przed niewyraźnym, który wciąż odczuwa, jak marne jest słowo ludzkie, jak niewspółmierny jest wyraz z tą tętniącą w duszy naszej tęsknotą. Tam, gdzie realista dochodzi do głosu, otrzymujemy stronicę pełną kolorów jak najbardziej soczystych.

Autor widzi swych ludzi, jak najdokładniej i potrafi nam przedstawić ich najłżejsze drgnięcia duchowe, wciąż jednak natrafia na sferę snów, na to co wymyka się słowu, co jest nie do opowiedzenia, a to jego borykanie się właśnie z tymi potęgami, kształtującymi życie człowieka wzrusza nas do głębi. Jest na prawdę coś wzruszającego w tej jego prymitywności, w tym jego, że tak powiemy jękaniu się, w tym jego uczuciu lęku przed groźnymi potęgami życia. O całe niebo wyżej stoi „Młodość Jasia Kunefała“ od tak przereklamowanej powieści Gombrowicza „Ferdurdurke“. U Gombrowicza jest jakaś drażniąca pewność siebie, przejawiająca się chociażby w ostatnim dwuwierszu, który zamyka powieść. „Koniec i bomba, kto przeczytał to trąba“. Czytelnik nie wie, czy Gombrowicz kpi z siebie, czy z niego, a ten świadomy persyflaż odbiera czytelnikowi pewność siebie i czyni go podejrzliwym nawet wobec wspaniałych dygresji satyrycznych. U Piętaka jest jakaś niepewność, jakiś lęk, jakieś wahanie się, a to właśnie dodaje dziełu tyle uroku.

Nazwałbym wreszcie Piętaka polskim hamsunistą. Niektóre postacie jak Joachim, Piotr, Szczepan, Teofil, robią na nas wrażenie galerii postaci hamsunowskich. Przypomniały mi się „Misteria“, które czytałem z takim zachwytem. Życie jest przeważnie niewola, do której się człowiek przyzwyczaja, jak pies do obroży. Są jednak ludzie, którzy do niewoli przyzwyczaić się nie mogą, a takich ludzi dał nam Hamsun. To samo tło, ten sam aparat gór i lasów, to samo powietrze wolności odnajdujemy w powie-



*Łuków corak gestowy
niebiosa ciemnieja*
PHILIPSA
jak słońce jasnieja

Z ZAPOMNIANEJ KSIĄŻKI MUZYCZNEJ

Przypadkowo wpadła mi do ręki trzytomowa, przed około 70 laty wydana książka (20. nakład!) pt. „Musikalische Märchen, Phantasien und Skizzen“ znanej w owych czasach, dziś już zupełnie zapomnianej autorki i śpiewaczki operowej, Elizy Polko. Złakomiłem się na ten antyk w mylnym — jak się później okazało — mniemaniu, że wśród mnóstwa opowiadań o pociągających tytułach i nazwiskach znajdzie się coś interesującego, jakiś nieznanymi i ciekawymi szczegółami: skusiła mnie bogata wprost luksusowa szata zewnętrzna złocistej oprawy, cacko pięknego obramowanego druku na znakomitym papierze, dobre drzeworyty w nagłówku każdego rozdziału itp. akcesoria bibliofilskie. Coprawda na ogół się rozczarowałem, jednak przecież znalazłem trzy nieznanne opowiadania w gąszczu muzyczno-beletrystycznym, pisanych w znanym, nieco zakłamanym i słodkawym stylu marlittowskim, w którym pełno blasku księżycy, rozśpiewanych nocą słowików, zapachów fiołków i jaśminu, zawiedzionej lub śmiercią przerwanej miłości, królów, i innej wysokiej arystokracji. Autorka pisząca w drugiej połowie XIX. wieku, wzięta i płodna powieściopisarka nazywała się z domu Vogel; ojciec jej był znanym pedagogiem niemieckim. Jeden z braci, podróżnik amerykański, zaginął w Afryce, drugi był znanym

kacjki muzycznej u grajka żydowskiego rozwinął się potem znany artysta, w którego biografii nic o tym szczególnie żydowskim nie znalazłem.

Bohaterem drugiej powiastki zatytułowanej „Eine Amati“ (skrzypce Amatiego) jest Franciszek Józef Anderle, również skrzypek czeski, żyjący w drugiej połowie XVIII wieku, który przez pewien czas bawił nawet, wedle zapodań autorki, w Warszawie. Ten syn bogatego chłopca był wielkim miłośnikiem muzyki i urzeczony został pięknym dźwiękiem skrzypiec Amatiego, będących własnością Żyda Izaka, od ludka mieszkającego razem z piękną córką Leą w lesie i także ten Anderle został uczniem Izaka, od którego chciał nabyć cudowny instrument, wszelkie jednak błagania i groźby, nie udały się, gdyż starzec za nic na świecie nie chciał się za życia rozłączyć z ukochanym instrumentem. Nadzieja otrzymania skrzypiec tych po śmierci starca nie mogła natomiast uspokoić młodego chłopca. Konflikt rozwiązała młoda córka, zakochana na zabój w młodzieńcu: potajemnie zabrała ojcu skrzypce i ofiarowała wraz ze swoją osobą ukochanemu, przy czym jednak wyznała, że ojciec nie przeżył bolesnej straty i umarł. Tej podwójnej ofiary nie chciał Anderle przyjąć: wziął tylko skrzypce, a dziewczynę zostawił, nie chcąc się łączyć z zabójczynią ojca. Zrozpaczona dziewczyna skoczyła do stawu. Pod brzemieniem takich nieszczęść i wyrzutów sumienia Anderle dobrowolnie zrezygnował z muzyki, skrzypce schował głęboko do szafy i przez 12 lat ich nie oglądał. Po upływie tego czasu przebytego bardzo ponuro z rodziną odżył dawny czar; Anderle wyciągnął skrzypce, opuścił żonę i dzieci, i poszedł w świat zdobywając publiczność swą piękną grą. U szczytu triumfów nagle ginie wszelka wiadomość o nim: wiedziony wyrzutami sumienia wraca Anderle do leśnej chaty Izaka, łamie tam skrzypce i popełnia samobójstwo.

Gdzie tu „Dichtung“ a gdzie „Wahrheit“ nie mogłem dociec, ale si non é vero...

Ostatnia wreszcie historia dotyczy Fryderyki Brion; zacie zapewne tę piękną postać młodej kochanki Goethego, liczącego wówczas 21 lat i pięknego jak bóg, — znanej w literaturze jako Friederike v. Sessenheim, córki pastora, do której Goethe jeździł przez kilka miesięcy z niedalekiego Strassburga i którą miłował całym sercem swego wielkiego serca. Złośliwi twierdzili, że nawet ślad tej miłości można było stwierdzić w księgach metrykalnych parafii, jednak ofiejalna biografia dyskretnie o tym milczy. Zdaje się, że my wszyscy za naszych gimnazjalnych czasów podkochiwaliśmy się nieszkodliwie w tej uroczej i przemilanej postaci Fryderyki, nie zważając na bagatelną przeszkodę jej pochowania przed blisko wiekiem. Ona sama pozostała aż do śmierci wierna swemu promienistemu wielkiemu kochankowi i rozdzielała kosze wszystkim późniejszym reflektantom, między inny-

ADWOKAT

Aleksander LANDSBERGER

prowadzi obecnie kancelarię
przy ul. Grodzkiej L. 8 m. 5 tel. 109-19

astronomem. Nazwisko panięskie i tytuł jednej powieści „Sabbathfeier“ wskazywały by na żydowskie jej pochodzenie, jednak nic pewnego w tym kierunku nie znalazłem, a „Jüdisches Lexikon“ nie wspomina ani nazwiska Polko ani Vogel.

Otóż pierwszy z tych trzech ciekawszych szkiców opowiada o początkach kariery muzycznej Franciszka Benda, sławnego w połowie XVIII. wieku skrzypka czeskiego i pedagoga, późniejszego członka nadwornej kapeli w Berlinie, najstarszego z rozgałęzionej rodziny muzyków tego nazwiska. Jako młody chłopak śpiewał Benda w chórach kościelnych w Dreźnie i w Pradze, i tym zarabiał na życie. Po mutacji stracił z głosem także i posadę i popadł w ostatnią nędzę. Z poniewierki cudem wyratował go Żyd, stary, ślepy „klemmer“ praski Löbel. Włócząc się raz o głódzie i chłodzie na przedmieściach Pragi, usłyszał obszarpany Benda taneczne dźwięki skrzypiec w szynku, a wszedłszy tam jakby wiedziony przeczuciem przeznaczenia, poszedł do Löbla, zwierzył się mu i uprosił, by starzec uczył go gry na skrzypcach. Löbel przygarnął chłopca, utrzymywał go, nauczył grać i woził ze sobą po jarmarkach aż do śmierci. Z takiej to edu-

ści Piętaka. Jego Szczepan i Piotr to są bracia Augusta Powsinogi, bohatera ostatniego cyklu powieściowego Hamsuna. „Jasia Kunefała“ mógł doprawdy napisać tylko głęboki i szczerzy poeta, który wciąż się dziwi, wciąż jest pełen zadumy nad niedolą człowieka. Efekt jest tym silniejszy, ponieważ autor rzuca to na tło włoski i życia małomiejskiego. Tak samo zresztą jak Hamsun, którego bohaterzy przyjeżdżają do małych zamkniętych osad z dalekiego świata. Tego echa dalekiego świata brak jeszcze w tej powieści, ale jest to przecież powieść pier-

wsza młodego człowieka, który nie widział jeszcze być może świata. Jest to jednym słowem debiut niezwykle ciekawy zarówno pod względem formy jak i treści, napozór jakaś saga chłopska, a w gruncie rzeczy poemat prozą o niedoli człowieka i jego wiecznej tęsknocie. Dzieło jeszcze niedojrzałe, ale mocne i upajające swym aromatem. Tym razem wybór zupełnie trafny — nagroda młodych słusznie przypadła Stanisławowi Piętakowi za jego powieść „Młodość Jasia Kunefała“.

M. K.

mi także pocie Lenzowi, zakochanemu w niej aż do szaleństwa (dosłownie); jawnie przyznawała się, że kochanka Goethego nie może więcej należeć do żadnego innego mężczyzny i w tej wierności jako 61-letnia umarła w r. 1813.

Otóż na 3 lata przed poznaniem Goethego, dokładnie 12 maja 1767 r. przeżyła jako 15 letnia panna bardzo romantyczny i piękny epizod „muzyczny”. Zbierając kwiaty w polu za miastem, spotkała młodzieńca wędrującego ze śpiewem na ustach, który piechotą szedł „na spacer” ze Szwajcarii do Paryża. Był nim André Gretry, późniejszy słynny francuski kompozytor operowy. Między młodymi nawiązała się (Im wunderschönen Monat Mai...) bardzo serdeczna nić, urwana jednak już po kilku godzinach dalszą wędrówką młodzieńca. Na pożegnanie dała mu Fryderyka na jego prośbę tabliczkę, na której wypisała swe imię, nazwisko i datę oraz kilka fiołków. I o dziwo! Kiedy mistrz Gretry umierał 36 lat potem, w kilka miesięcy po śmierci Fryderyki, której nigdy więcej w życiu nie widział, kazał włożyć do swej trumny ową tabliczkę i kilka zwiędłych, rozsypujących się fiołków.

Pierwsza miłość nie zardzewiała.

DR H. APTE.

Komunikaty teatralne i koncertowe

— Z TEATRU IM. J. SŁOWACKIEGO. Dziś i jutro wieczorem pełna humoru komedia muzyczna H. Lengsfeldera i S. Tischa z muzyką M. K. Märkera „Czemu kłamiesz najdroższa?”. W sztuce występują: A. Matusiakówna, S. Czajkowski, J. Wernicz, K. Fabisiak, T. Kondrat, W. Macherski, A. Possart i A. Zukowski. Jutro po południu o godz. 15-tej świetna sztuka Zygmunta Nowakowskiego „Gałązka rozmarynu”, w premierowej obsadzie.

— TEATR ŻYDOWSKI, Bocheńska 7. Towarzystwu Teatralnemu udało się pozyskać tylko na kilka występów znakomity zespół warszawski pod kierownictwem Klary Segalowicz. Grana będzie „Czarodziejka” wspaniałe widowisko Goldfadena w przeróbce I. Mangera, reżyserii I. Rotbauma.

— DELA LIPIŃSKA - LIPIŃSKAJA, słynna międzynarodowa diseuse, której wieczory cieszą się zawsze w Krakowie wielkim powodzeniem, da się słyszeć tylko jeden raz, a to w niedzielę, 6 bm. w Starym Teatrze. W nowym programie obok „Figurynek z własnego albumu” wykona znakomitą artystka szereg piosenek w języku polskim, francuskim, niemieckim i rosyjskim.

— THELMA REISS I JOHN HUNT, znakomici artyści angielscy, którzy w zeszłym sezonie odnieśli w Krakowie duży sukces, wystąpią obecnie z dwoma wieczorami muzyki kameralnej, wykonując na nich różne programy, a to we wtorek 8, oraz we czwartek 10 bm. w Starym Teatrze.

— JUBILEUSZOWA WYSTAWA ABRAHAMA NEUMANA zostanie uroczystie otwarta w nadchodzącą niedzielę w salach repr. Żyd. Domu Akadem. ul. Przemyska 3. Nestor żyd. malarzy prezentuje swoje najnowsze prace urbanistyczne, pejzaże i inne. Zarząd Zrzeszenia Żyd. Art. Malarzy i Rzeźbiarzy chcąc uprzystępnąć i zainteresować społeczeństwo tą wystawą postanowił na cały czas trwania wystawy zwolnić zwiedzających od płacenia wstępu.

— STÓW. MŁODYCH MUZYKÓW urządza w niedzielę 6 bm. koncert w wykonaniu Czesława Kozaka (śpiew) Baryton. Przy fortepianie Jadwiga Pruszyńska. Początek godz. 18.

Teatr im. J. Słowackiego

Sobota, godz. 8 wiecz.: „Czemu kłamiesz najdroższa”.

REPERTUAR KINOTEATROW

ADRIA: „Bez rozkazu” i „Trudno jest łatwo zarobić”

APOLLO: „Robert i Bertrand, czyli dwaj złodzieje” (Bodo i Dymsha).

ATLANTIC: „Scypion afrykański” i „Strzelcy mimowoli” (Flip i Flap).

„BAGATELA” „Moja panna mamy” (Danielle Darrieux) i rewia jubileuszowa.

MUZEUM: „Pod dwiema flagami”.

PROMIEŃ: „Księżę i żebrak”.

SZTUKA: „W pułapce” (John Barrymore).

STELLA: „Mały Lord” Bartholomew

UCIECHA: „Towarzysze broni” (La grande illusion)

WANDA: „Motyl hiszpański” (Jeanette MacDonald).

Dziś dnia 5 b.m. premiera w kinie „SZUKA” **W PUŁAPCE** cudowny romans Awanturnicze przygody słynnego detektywa Drummonda! **W PUŁAPCE** detektywistyczny pełen tajemnic i sensacji. Fascynująca historia zagadkowych i niezwykłych kolei życia detektywa Drummonda. Przebojowy humor. Fenomenalna treść. **John Barrymore** i wielu innych w gł. roli mistrz maski, artysta o tysiąc twarzy. Jest to jeden z tych filmów, które podoba się wszystkim bez wyjątku.

PORANKI Z POWYŻSZEGO FILMU w sobotę d. 5 b.m. o godz. 10, w niedzielę d. 6 b.m. o godz. 10 i 12 przedpoł. Ceny miejsc od 50 groszy

O zbliżenie administracji do obywatela

Warszawa, 4. 2. (A) Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przystąpiło do rewizji przepisów o organizacji i trybie urzędowania urzędów wojewódzkich i starościńskich. Projektowane zmiany mają na celu usprawnienie działalności administracji ogólnej w zrozumieniu wzajemnych stosunków władzy z obywatelem. W pierwszym rzędzie rozbudowana będzie sieć ekspozytur starostw w powiatach odległych, w których siedziby nie mają odpowiednio dogodnej komunikacji z najważniejszymi ośrodkami życia lokalnego. Ekspozytury takie powołane będą przede wszystkim w ośrodkach przemysłowych. Drugim etapem zbliżenia administracji do obywatela będzie możliwie najszybsze załatwienie spraw przez starostów w czasie objazdów. Będą to t. zw. „roki urzędowe”. Starosta przybywający do miasteczka czy urzędu

będzie przyjmował i załatwiał interesentów i petentów na miejscu.

Projektowane jest połączenie z objazdami starostów równoczesnych objazdów przedstawicieli urzędów skarbowych. Umożliwi to zgłaszanie skarg i protestów i zbadanie na miejscu ich słuszności. Również kierownicy poszczególnych referatów starostw otrzymają polecenie załatwienia drobniejszych spraw od ręki bez potrzeby uzyskania na to specjalnej zgody starosty. We wszystkich starostwach, urządach gminnych a nawet sołtystostwach mają być umieszczane tablice informacyjne o sposobie załatwiania spraw najczęściej spotykanych. Odpowiednie zarządzenia są obecnie w opracowaniu i część z nich będzie znana już w najbliższych dniach.



ROBINSON (MAKKABI BIELSKO) wygrał bieg narciarski 15 klm zorganizowany przez Makkabi Bielsko na Halę Boraczej.

LUKES (SLAVIA PRAGA) zwyciężył w kombinacji alpejskiej mistrzostw narciarskich Czechosłowacji w Górach Olbrzymich. W biegu pań zwyciężyła Beinhauerowa.

WARSZAWA — POZNAŃ MECZ BOKSERSKI międzymiastowy w Warszawie zakończył się niepodzielnie wynikiem remisowym 3:3 pkt. IKP (Łódź) — Bar Kochba 12:2 mecz towarzyski. — Krusze Ender — Sokół (Poznań) 10:6 pkt.

ZAPASNICZY IKP Z ŁODZI pokonali Wjma 17:4 pkt. i zdobyli mistrzostwo okręgu łódzkiego.

OKAZJA kilka sztuk używanych maszyn do pisania „Uderwood”, „Smith”, „Torpedo” stan pierwszorzędny, okazynie: **Gustaw Kremler Kraków, Grodzka 44**

LTC PRAHA uzyskała remisowy wynik 1:1 w drugim meczu hokejowym z kanadyjską drużyną Sudbury Wolves.

EUROPA — AMERYKA mecz lekkoatletyczny planowany w Berlinie we wrześniu br. nie dojdzie do skutku definitywnie.

W **KOWNIE** w miejsce zlikwidowanego klubu sportowego polskiego Sparta zatwierdziły władze nowy klub polski Slavia.

PILKARZE RUCHU z Hajduk pokonali Dąb 2:0. Amatorski KS pokonał Slavię z Rudy 1:0.

MECZ ZAPASNICZY POLSKA — NIEMCY odbędzie się definitywnie w Chorzowie dnia 20 bm., a nie w Katowicach. Arbitrem będzie p. Mensik z Pragi.

SPRAWA ORGANIZACJI MISTRZOSTW Kolarskich Świata przez Polskę nie będzie poparta przez PUFW i ZZ finansowo, wobec czego stała się problematyczną.

PLATTKO, były internacjonal Węgier, a następnie słynny bramkarz FC Barcelona, został zaangażowany w charakterze trenera piłkarskiego przez Cracovię. Jak wiadomo, PZPN nie chciał zakontraktować Plattki jako trenera związkowego.

WILCZKIEWICZ Z GARBARNI zasilili szeregi Cracovii na środkowej pomocy. Cracovia w meczu treningowym ze swą rezerwą przegrała 2:5.

SEKCJE NARCIARSKIE MAKKABI I K K T KRAKOWSKIEGO organizują wspólnie w połowie lutego br. wędrowny obóz narciarski dla zaawansowanych w Czarnohorze.

SCHINDLER (POLSKA) uzyskał w slalomie na mistrzostwach narciarskich Węgier w Matrhaza czwarte miejsce. 1) Francioli Pierre (Szwajcaria), 2) Reinhardt (Austria), 3) Enichlmeyer (A). W kombinacji identyczna klasyfikacja.

Sala Mahlerówna **Izak Offner**

Dębica Tarnów

zaręczeni w styczniu 1938 r.

Osobnych zawiadomień nie wysła się

Guścia Riterman **Leon Spiegler**

Kraków Przeworsk

zaręczeni w styczniu 1938 r.

Osobnych zawiadomień nie wysła się

Książki nadesłane

HACHATUNA, drama hebrajskie maarachowe meet Stanisław Wyspiański, tłum. mł. polonist B. Pomeranc — Warszawa 1938, Wydawn. Sztębla. Nareszcie pojawił się ten od dawna już zapowiadany hebrajski przekład arcydzieła Wyspiańskiego, który jest swego rodzaju sensacją literacką. Zewnętrznie książka prezentuje się bardzo korzystnie. Przekład omówimy wkrótce.

ADOLF BÖHM: Die Zionistische Bewegung Band II. Berlin 1937, Jüd. Verlag. — Drugi tom podstawowego dzieła o ruchu syjonistycznym i jego rozwoju, doprowadzony aż do ostatnich czasów.

PENTATEUCH UND HAFTAROTH (tekst hebrajski z przekładem niemieckim i komentarzem dra J. Hertza, naczelnego rabina gmin żydowskich Wielkiej Brytanii). Erster Band: Genesis, Jüd. Verlag Berlin.

VLADIMIR ZABOTIŃSKY: Der Judenstaat, dr Heinrich Glanz - Verlag, Wien 1938.

EDMUND SCHÄCHTER: Kampf um Zion, die Freiheitsbewegung Israels und der Völker, dr H. Glanz - Verlag, Wien 1938.

KALBARCZYK WYJECHAŁ DO DAVOS na mistrzostwa łyżwiarskie świata w jeździe szybkiej w dniach 5—8 lutego br.

WĘGRY ZDOBYŁY DRUZYNOWE MISTRZOSTWO PINGPONGOWE ŚWIATA W LONDYNIE, bijąc we finale Austrię 6:3, trzecie miejsce zdobyła Anglia, ulegając Austrii 1:5.

INAUGURACJA NARCIARSKICH MISTRZOSTW POLSKI w Zkopenem rozpoczęła się biegiem sztafetowym 4x10 klm, który wygrała drużyna SN Strzelec I. Zakopane, 2) Wisła i Zakopane, 3) Sokół III Zakopane, 4) SN PIT i Zakopane.

WSPANIALE POKAZY LYŻWIARSKIE JAZDY FIGUROWEJ W ZAKOPANEM przy udziale czołowych zawodników zagranicznych, jak wicemistrzowie świata rodzeństwo Pausin (Austrii), mistrzowska para Węgier rodzeństwo Szekrenyessy, mistrzowska para Polski rodzeństwo Kalusów, mistrzowie Węgier Szylasy i Tertak i inni, spotkały się ubiegłej środy i czwartku z entuzjastycznym przyjęciem.

KONKURS SKOKÓW NA MISTRZOSTWACH NARCIARSKICH WĘGIER wygrał Norweg Sørensen, 2) Klopfer (Niemcy), 3) Iguro (Japonia), pierwszy Polak 12) Bochenek, 13) Szindler (P) 14) Marusarz (P).



PRZEGIĄD GOSPODARCZY

Samorząd gospodarczy przeciw wprowadzeniu kart rejestracyjnych

Rządowy projekt ustawy o kartach rejestracyjnych, spotkał się z jednolitym negatywnym stanowiskiem wszystkich izb przemysłowo handlowych. Zdaniem Związku Izb projekt ten utrzymuje na dal samą istotę władztwa przemysłowych, mimo zmiany ich nazwy, zatłuwając sprawę w sposób połowiczny i niegruntowny. Prymitywne formy opodatkowania, w razie realizacji projektu bynajmniej nie zostaną usunięte lecz jedynie częściowo zostałyby złagodzone pewne ostryści zawarte w obecnej taryfie.

Taryfa przewidziana w projekcie wykazuje zresztą również poważne braki. W szczególności trudności nasuwać będzie w praktyce podział przedsiębiorstw na kupców rejestrowych, spółdzielnie i pozostałych płatników przy uprzywilejowaniu spółdzielni, które korzystały z odrębnej niższej opłaty, co budzi poważne zastrzeżenia sfer handlowych.

Niezależnie od dość prymitywnej podziału przedsiębiorstw w projektowanej taryfie, Zw. Izb poddał krytyce wysokość poszczególnych opłat za karty rejestracyjne, wśród których różnice mogą być 43-krotne w przemyśle, a 25-krotne w handlu zależnie od kwalifikacji przedsiębiorstwa na rejestrowe lub nierejestrowe.

Związek Izb przeciwstawił się również projek-

utowanemu przekazaniu samorządowi terytorialnemu wymiaru i poboru opłat za karty rejestracyjne. Samorząd terytorialny nie jest bowiem dostatecznie przygotowany do wykonywania tych czynności. Byłoby to tym bardziej niewskazane, że powiększyłoby ilość źródeł wymiaru i poboru danin publicznych, przecząc ze wszech miar słusznej zasadzie centralizacji tych czynności w ręku jednego organu jakim są właśnie władze skarbowe.

Nie ograniczając się do krytyki projektu ustawy o kartach rejestracyjnych — Zw. Izb sformułował szereg też pozytywnych, wskazujących, na jakich przesłankach winna się oprzeć reforma świadectwa przemysłowych. Zdaniem Związku świadectwa przemysłowe winny ulec zupełnej likwidacji, całkowicie znikając z naszego systemu podatkowego.

Dotychczasowe wpływy na rzecz skarbu państwa oraz dodatki na rzecz samorządu i szkolnictwa zawodowego powinny być w całości przetruczone na stawki podatku obrotowego, w drodze odpowiedniego ich podniesienia. Obliczenia jednak winny być dokonane w oparciu o ściśle dane i w taki sposób, by ekwiwalent ten w żadnym razie nie stworzył ukrytej podwyżki obciążeń, w stosunku do dotychczasowych, w zakresie tych samych źródeł podatkowych.

Sytuacja na rynkach rolnych

Na zagranicznych rynkach zbożowych w tygodniu sprawozdawczym nastąpiło osłabienie tendencji, prawie na wszystkich rynkach zboża zniżkowały. Nie można temu wprawdzie przypisywać większego znaczenia, gdyż za parę dni notowania mogą się podnieść o kilka punktów, ale właśnie ta ciągła „huśtawka“ której fazy są jednak b. nieznaczne, wskazuje raczej na niepewność ogólnej sytuacji, a nawet na jej słabość. W bieżącej kampanii rynki braku zboża nie odczują, przyszły urodzaj zapowiada się dobrze, wobec więc wyraźnego spadku zapotrzebowania nie ma warunków obiektywnych dla wyższości. Do tego należy dodać, że Rosja miała dobry urodzaj i od pewnego czasu lokuje swoje zboża na rynkach europejskich oraz że Australia której eksport kierował się od szeregu lat na Daleki Wschód, skutkiem wypadków politycznych zmuszona została do wysyłki swej pszenicy również do Europy. Zakupi ją za pewne Anglia, która jednak o tyle będzie musiała kupować mniej gdzieś indziej.

Na rynku krajowym panowała również tendencja raczej słaba, zwłaszcza w zakresie zbóż chlebowych. Coraz więcej utrwała się opinia, że urodzaj nie był tak zły, jak początkowo przypuszczano, jest on nawet trochę lepszy, niż to ustala Gł. Urząd Statystyczny. Trudno robić z tego powodu jakiegokolwiek zarzutu, ponieważ przy nadzwyczajnym rozdrobieniu własności ziemskiej (około 4 milionów obiektów) nawet drobna omyłka w stosunku do jednego gospodarstwa może dać w rezultacie liczbę poważną. W każdym razie zdaje się nie grozić nam konieczność importu zbożowego.

Z innych ziemiopłodów zwykował mak i sera dela. Nasiona roślin jarych trzymają się znacznie lepiej niż ozimych, co jest zrozumiałe wobec zbliżających się siewów. Cokolwiek obniżyły się niektóre pasze, stanowiące odpadek przemysłu prze-

twórczego — otręby (oprócz jęczmiennych) i makiuchy.

Na rynku zwierząt rzeźnych po dawnemu bez zmian. Lekko zwyżkowały cielęta w większych ośrodkach konsumcyjnych. Trzoda tuczona (słoni nowa) zaledwie utrzymała się na dawnym poziomie. Na podkreślenie wszakże zasługuje, że poprawiły się notowania bydła chudego. Ostatnio w Warszawie najniższe ceny wynosiły 32 zł za 100 kg, żywej wagi, gdy przed paru tygodniami płacono 16 zł, tj 2 razy mniej. Tłumaczy się to oczywiście mniejszą podażą sztuk chudych, skąd należałoby wnosić, że główna fala podaży tego towaru jest już poza nami.

Na rynku rybnym ceny utrzymały się. Podaż karpia jest dość duża, w tygodniu ubiegłym dostarczono na rynek (wraz z pozostałością z poprzedniego tygodnia) 69 tys. kg. Sprzedano wszystko. Obecnie spodziewany dowóz ma wynieść przeszło 80 tys. kg. Ryby rzecznej i jeziorowej widzimy znacznie mniej, ceny utrzymały się, jedynie cokolwiek zniżkowała tzw średnica i drobica, a więc towar pośledni.

Na rynku masła panowała tendencja słaba. Mo że z nadejściem Wielkiego Postu nastąpi poprawa ale trzeba pamiętać, że zbiegnie się to i z większą produkcją oraz podażą zarówno mleka jak i masła. Niepomyślna sytuacja na tym rynku tłumaczy się częściowo niekorzystnymi warunkami naszego eksportu, który kurczy się pomimo, że światowy eksport masła wzrasta. Jakość wszakże naszego towaru pozostawia jeszcze bardzo dużo do życzenia.

Na rynku jaj nastąpił pewien zwrot o tyle, że wyższość została zahamowana, a nawet można oczekiwać niższości w związku z nadejściem wiosny, kiedy produkcja tego towaru silnie wzrasta.

Z. K.

może Pan wnieść podanie o zezwolenie na prowadzenie handlu za świadectwem przemysłowym III kategorii handlowej.

G. F. O ile mogliśmy zrozumieć zapytanie Pańskie, chodzi Panu o wymiar podatku dochodowego. Naturalnie, że takie ustalenie jest krzywdzące dla Pana. Powinien Pan wnieść odwołanie.

„GIM“. Na razie sprawa loterii liczbowej nie jest jeszcze aktualna.

P. A. STÖGER, KRAKÓW. Bliższych szczegółów nie znamy.

STAŁY CZYTELNIK Z RZESZOWA. Uważamy, że może się Pan bronić przedawnieniem.

„SŁUŻBA NOCNA“ 1) Nie jest Pan zobowiązany do udzielenia swemu pracownikowi poza urlopem jeszcze jednego wolnego dnia w tygodniu, za miast niedzieli, ponieważ art 13 ustawy o czasie pracy odnosi się tylko do pracowników, pracujących w niedzielę w myśl art. 11 tejże ustawy, a Pańskiego pracownika do tej kategorii zaliczyć nie można 2) Może Pan przyjąć strażnika kontrolnego bez wyłączenia niedziel i świąt na zasadzie przepisu paragr. 5 rozp. Min. Pracy i Opieki Społecznej w sprawie czasu pracy osób, zatrudnionych przy pilnowaniu (Dz. U. R. P. Nr 18 z roku 1922 poz. 148).

„T. W.“ Nie podlega Pan obowiązkowi zastępczej służby wojskowej.

„SWIADECTWO“ 1) Jeżeli Pan wniósł prośbę, Urząd Skarbowy nie ma podstawy do wydania orzeczenia karnego przed załatwieniem prośby. 2) Radzimy założyć odpis uniewinniającego wyroku Sądu okręgowego. Należy się Panu nie tylko zwrot wpłaconej grzywny, lecz także zwrot uiszczonych nienależnie dopłat.

PROWINCJONALNY STAŁY CZYTELNIK „NOWEGO DZIENNIKA“ W zasadzie wolno Panu ze zwolnić na to kupującym. Jednakże rzecz ta może się okazać ryzykowna, o ile będzie się odbywać stale.

„STAŁY ABONAMENT“ 1) Wymiar opłaty stemplowej jest przedawniony, o ile wyrok zapadł w roku 1929 2) Jesteśmy zdania, że należyłość Ubezpieczalni Społecznej nie uległa przedawnieniu.

„HERMAN“ 1) Umowa taka może służyć za dokument w Sądzie 2) O ile mieszkanie Pańskie skła da się najwyżej z czterech pokoiów, w takim razie umowa, która ustala czynsz na kwotę wyższą, niż czynsz podstawowy, jest nieważna (art. 3 ustawy o ochronie lok.) 3) Obniżka komornego rozpoczęła się z dniem 1 grudnia 1935 roku. Na wypadek nieważności umowy pisemnej miałby Pan prawo skorzystać z obniżki czynszu.

STAŁA CZYTELNICZKA Z UL. ZWIERZYNIĘCKIEJ. Proszę zwrócić się w tej sprawie do Banku Polskiego ewent. na piśmie.

„M. J.“ 1) Można wykupić patent na pośrednictwo handlowe 2) Podatek płaci się od prowizji — (art. 5 ust. o p. pp.)

„HACHAKE LITSCHUWA“ 1) Należy złożyć egzamin czeladniczy i uzyskać kartę rzemieślniczą. 2) Podanie o dopuszczenie do egzaminu należy wnieść do Izby Rzemieślniczej. Do podania musi Pan załączyć świadectwo ukończenia nauki rzemiosła, oraz świadectwo ukończenia kursów do kształcących, lub też świadectwo, wykazujące posiadanie równorzędnego wykształcenia. 3) Ma Pan prawo żądać od Swego spółnika wydania świadectwa nauki i pracy 4) Na podstawie ustawy o prawie przemysłowym — bez karty rzemieślniczej nie wolno Panu rzemiosła prowadzić.

Masowy przywóz luksusowych owoców

Na skutek transakcji kompensacyjnych z Włochami podjęto przywóz do Polski większej ilości ananasów, które uchodziły dotąd za jeden z najbardziej luksusowych owoców południowych, gdyż jeszcze do jesieni r. ub. kilo ananasów kosztowało 28—30 zł. W ostatnich dniach sprawdzono do Polski blisko 20.000 kg tych owoców. Wskutek dużej podaży ceny ananasów spadły prawie o 50 proc., tak, że obecnie kosztują w detalu 14 zł. za kg.

Informator prawniczogospodarczy

„POKRZYWDZONY PODATKIEM OD NIERUCHOMOŚCI“ Na podstawie paragr. 15 ust. 2 rozp. wykonawczego do dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z 14 stycznia 1936 r. o podatku od nieruchomości Urząd Skarbowy powinien był wymierzyć Panu oddzielnie podatek od obu nieruchomości ze względu na to, że realności te stanowią odrębne ciała hipoteczne.

M. B. STAŁA CZYTELNICZKA. 1) Zaległy podatek wojskowy nie został umorzony. 2) Aż do r.

1936 włącznie podatek wojskowy obowiązywał i za ten czas może być egzekwowany 3) Zarząd Miejski może zlecić egzekucję podatku wojskowego Urzędowi Skarbowemu.

„SPOŁKA“ Przy sprzedaży gotówkowej nie jest konieczne ujawnienie nazwiska kupującego.

„PLATER“. Zasadniczo przedsiębiorstwo to podlega II kategorii handlowej o ile prowadzi Pan wyroby złote i srebrne. Ze względu jednak na wysokość osiągniętego w roku 1937 obrotu —

KUPON ZNIŻKOWY DO KIN ADRIA — ATLANTIC

Ważny 5. II. Wyciąć i przedłożyć do wymiany w Kolekturze Zw. Inwalidów Grodzka 59 w Perfumerii N. Meersanda św. Marka 20 lub w Adm. „N. Dziennika“ Orzeszkowej 7.

KRONIKA

LUTY

Wschód słońca

7 g 05 m

5

Zachód słońca

4 g 26 m

SOBOTA

4 Adar 5698

W walce o tytuł inżyniera

W niedzielę, 6 bm. godz. 10-ta rano w sali Krakowskiego Towarzystwa Technicznego ul. Straszewskiego 28 odbędzie się zebranie członków „ZAKRASP”, (Zrzeszenie Absolwentów Krakowskiej Szkoły Przemysłowej), na którym inż. Marian Stark i arch. Ludwik Warth wygłoszą polemiczne referaty w sprawie stanowiska zajmowanego przez inżynierów w prasie odnośnie do rządowego projektu ustawy o stopniach dyplomowanego inżyniera oraz inżyniera. Po referatach dyskusja. Goście mile widziani.

Jubileusz 40-lecia

Przedświt—Haszacharu

Na onegdajszym posiedzeniu Komitetu honorowego organizującego 40-letni jubileusz Zw. Zyd. Młodz. Akad. Haszachar - Przedświt ustalono ostatecznie program uroczystości w następujący sposób:

w sobotę dnia 19-go lutego odbędzie się Jubileuszowa Zabawa w Zyd. Domu Akademickim,

w niedzielę dnia 20 lutego przed południem odbędzie się Uroczysta Akademia ze współudziałem senatora prof. dr. Mojżesza Schorra oraz posła dr. Emila Sommersteina,

w niedzielę wieczorem odbędzie się zjazd koleżeńską seniorów i członków Przedświtu.

Informacji dotyczących Uroczystości udziela sekretariat Haszachar - Przedświtu, Dietla 31/6.

Poradnia buchalteryjna przy Krak. Stowarzyszeniu Kupców

Wobec nader rygorystycznego stosowania przepisów o księgach handlowych i dyskwalifikowania ksiąg handlowych przez organa skarbowe, w razie spostrzeżenia usterek, zachodzi konieczność należytego poinformowania szerokiego ogółu zainteresowanych tą sprawą o obowiązujących w tej dziedzinie przepisach podatkowych i zwyczajach handlowych.

Krak. Stowarzyszenie Kupców, pragnąc w miarę możliwości pomóc w tym względzie swym członkom, urządziło tzw. „poradnię buchalteryjną”, uprosiwszy swych konsultantów buchalteryjnych, wybitnych praktyków i znawców w tej dziedzinie do udzielania bezpłatnych porad członkom Stowarzyszenia w każdą niedzielę w godzinach od 12 do 1-ej w południe w lokalu Stowarzyszenia ul. Grodzka 40.

„Szkoła Zdrowia“ Ubezpieczalni Społecznej i P. C. K.

Szkoła Zdrowia Ubezpieczalni Społecznej i Polskiego Czerwonego Krzyża zawiadamia, że z dniem 14 lutego br. rozpoczyna się dalszy ciąg wykładów popularno - naukowych z dziedziny higieny, medycyny i ubezpieczeń społecznych. — Wykłady odbywać się będą we własnym lokalu przy ul. Dunajewskiego 5 parter oficyna lewa. — Na wykładach IV Cyklu było obecnych około 5.000 osób.

W dniu 14 lutego br. o godz. 7-mej wiecz. wygłosi odczyt dr. Kulig Zygmunt p. t. „O chorobach wenerycznych” mówić będzie w „Szkoła Zdrowia” w dniu 17 lutego br. dr. Missona Krzysztof. Początek wykładu godz. 7 wiecz. Odczyt ilustrują przeźrocza. Wykład dostępny w tym dniu tylko dla mężczyzn.

Z cyklu wykładów „TOZ-u“

Ósmy wykład n. t. „Bóle głowy” wygłosi p. dr. I. Eichenholz dziś godz. 7-ma wieczór w lokalu Stowarzyszenia Kupców Grodzka 40.

Aresztowani za wystąpienia antyżydowskie w Krakowie

Policja krakowska aresztowała dwie osoby, które dopuściły się ostatnio wykroczeń antyży-

Wynik losowania II-go Konkursu Zimowego dla Czytelników „Nowego Dziennika“

W dniu wczorajszym odbyło się w budynku „Nowego Dziennika” losowanie II-go Konkursu Zimowego dla Czytelników, obejmującego 4 premie w postaci 2-tygodniowego pobytu w pierwszorzędnym pensjonacie w Krynicy, Rabce, Zakopanem i Szczyrku. Wylosowali:

Pensjonat „Anastazja” w Zakopanem — Wp. Dyr. Dr. Alojzy Abeles, Kraków, Dietla 83

Pensjonat „Goplana” w Szczyrku — WP. Dr. Mojżesz Gelbart, Zduńska Wola

Pensjonat „Opieka” w Rabce — WP. Debora Frisch, Kraków, Strzelecka 15

Pensjonat „Riwiera” w Krynicy — WP. katówna Mania, Przemysł, Hołówkę 6.

Prosimy wyżej wymienione osoby o łaskawe natychmiastowe porozumienie się z administracją naszego pisma w sprawie terminu wyjazdu.

dowskich. I tak ujęto pewnego osobnika, który zapomocą procy wybijał kamieniami szyby w sklepach żydowskich.

Równocześnie aresztowano drugiego osobnika, który zamalowywał farbą szyldy i wywieszki lekarzy i adwokatów żydowskich. Obaj przesyłają w więzieniu do dyspozycji władz sądowych.

Opóźnienie pociągu z Krakowa do Chrzanowa

Ze względu na rozjazd pociągów nadzwyczajnych z uczestnikami powracającymi z uroczystości związanych z pobytom Regenta Królestwa Węgier poc. Nr. Mt 320 odjedzie dnia 6 bm. z Krakowa do Chrzanowa z opóźnieniem 48 minut tj. o godzinie 10.10, zamiast o godzinie 9.22.

Motocykl potrafił rowerzystę

Na ul. Kalwaryjskiej motocykl chcąc wyprzedzić tramwaj z prawej strony u wylotu ul. Smółki potrafił z tyłu jadącego rowerzystę Artura Święcickiego (lat 27), zam. przy ul. Kordeckiego 3, skutkiem czego Święcicki upadł na jezdnię doznając licznych obrażeń cielesnych. Rower został połamany.

W UPORCZYWYCH BOLACH NERWOWYCH PRZY ISCHIASIE stosuje się ciepłe okłady specjalnymi plasterkami kompresami Gamma (80 razy do użycia). Kuracje zimowe. Inf. Biuro Piszczany, Cieszya II/8.

— Z REFERATU SANITARNEGO „EZRY CHALUCOWEJ”. W niedzielę, godz. 12-ta trzeci wykład z cyklu „Higiena” p. dra Steinberga dla plug chalucowych w lokalu „Ezry” Grodzka 9.

— KOŁO CHEMIKÓW I FARMACEUTÓW PRZY STOW. „OGNISKO”. W niedzielę godz. 11 referat p. Mieczysława Orłowskiego n. t. „Chemia środków spożywczych” w sali Z. D. A. Goście mile widziani.

— JAK POWSTAJĄ ODKRYCIA NAUKOWE. We wtorek 8 bm. godz. 19.30, z ramienia Powz. Wykl. U. J. wygłosi w lokalu Zw. Zaw. Prac. Umysł, Sławkowska 6, dr. Marian Rytel, odczyt p. t. „Jak powstają odkrycia naukowe”.

— DZIŚ W KRAKOWIE: „Haszachar - Przedświt” 7 wiecz. nadzwyczajne plenarne zebranie z ref. kol. mgr R. Wolfa i mgr Margulies n. t. spraw organizacyjnych i pracy na terenie samopomocowym. — „Ceire Miarahj - Bruria” 3.30 pop. Mesibał Oneg Szabat z ref. kol. Bernsteina. — „Geula” 4 pop. Walne Zebranie. — Młode Wiśo 4 pop. zebranie z udziałem p. Kohmowej.

KŁOPOTÓW FINANSOWYCH

pozbedziesz się kupując szczęśliwy los do I-szej klasy 41-loterii w popularnej

KOLEKTURZE ZYD. INWALIDÓW WOJ.

KRAKÓW, ul. GRODZKA 59

Clagnienie I-ej ki. już 17 b. m.

Zamówienia załatwiamy odwrotnie 1/5 losu zł. 10

Co drugi los musi wygrać

Damy z Oklahoma

(s) W Oklahoma (USA) powstał nowy związek kobiet. Nazwa jego jest trochę przydługa: Society for the prevention of married men posing as bachelors — Stowarzyszenie dla zwalczania żonatych mężczyzn, którzy podają się za kawalerów.

Prezesa tego związku, młoda elegancka dama, oświadczyła w swoim przemówieniu programowym: „Przeważnie dziewczęta dzisiejszej generacji nie mają wiele wolnego czasu, pracują i są zajęte. Nie powinny więc tego skąpo obliczonego wolnego czasu, który im pozostaje, spędzać z mężczyznami, którzy podają się za kawalerów, a w rzeczywistości są żonaci. Jest to poprostu kradzież wolnego czasu tych dziewcząt, dla których najwyższym ideałem jest — zamężpójście. Założyliśmy ten związek, ażeby właśnie temu zapobiec”.

Poza tym żąda prezesa wydania nowej ustawy, mianowicie: ludzie żonaci zobowiązani są zawsze nosić na palcu obrączkę ślubną, jako widomy znak, że są zajęci. Kto się do tego nie stosuje, winien być ukarany więzieniem.

Ale po bliższym rozważaniu okazuje się, że i to rozwiązanie nie jest najszcześniejsze. Bo co się dzieje, jeśli podczas spaceru zimowego mężczyzna nosi rękawiczki i młoda dziewczyna, nie podejrzywając nic złego zakochuje się w nim? Może byłoby racjonalniej wysunąć projekt ustawy nakazujący żonatom mężczyznom noszenie obrączki na końcu nosa?

Trzeba podziwiać energię amerykańskich kobiet. Są to istoty o pięknych matowych cerach, delikatnym a wysportowanym ciele, siódkim spojrzeniu i nieomylnym instynkcie dla wszystkiego co trąci biznesem.

Ich ideałem jest wyjść za mąż, rozwieść się, ponownie wyjść za mąż i znowu się rozwieść, i tak w nieskończoność. To brzmi daleko łatwiej i prościej, niż jest w istocie. Do tego potrzebny jest żelazny trening, wiecznie trwałe przygotowanie do walki i uśmiech, uśmiech, którym zdobywa się mężczyznę. Uśmiech, którym zdobywa się względy sędziego w procesie rozwodowym. Dla spokojnego szczęścia, już bez jakichkolwiek nowych pragnień, Amerykanka nie ma poprostu czasu. —

PODZIĘKOWANIE

W Panu J. Brodtowi, dentyście w Krakowie, Starowiśna 22, za piękne wykonanie motku porcelanowego systemem Reichera, składa tą drogą serdeczne podziękowanie

M. Vogelhut,
5238k Kraków, Kremerowska 6.

Amerykanka w ogóle ma mało czasu. Dlatego też jest zrozumiałe, że nie chce stracić ani minuty swojego cennego czasu dla człowieka, który pragnie uchodzić za wolnego, a nim nie jest.

Teraz w Oklahoma każdy mężczyzna z pierścieniem t. z. żonaty, będzie traktowany lekceważąco, chyba że znajduje się już w trakcie rozwodu. Trzeba tylko będzie się namyślić, jaki znak rozpoznawczy powinien wtedy nosić.

Okazuje się, że kobiety nigdzie nie mają łatwego życia, nawet w raju kobiecym, w Ameryce, nawet w Oklahoma. Szczęście, że istnieją jeszcze na świecie... stowarzyszenia.

PODZIĘKOWANIE

JWP. DYR. SZPIT. ŻYD. PRYM. DR. J. NUSSENFELDOWI za szczęśliwie przeprowadzoną operację, DR. M. WASSERMANNOWI, KRAKÓW, WIELOPOLE 24, za trafnie postawioną diagnozę oraz SEKUND. DR. J. BACHOWI i DR. I. ELSNEROWI za troskliwą opiekę jak również SIOSTROM GUSCI i MARYSI, serdeczne podziękowanie składa

534g

HELENA STERNLICHT



SOBOTA, 5. lutego.

KRAKÓW 6.15 Audycja poranna; 11.15 Audycja dla szkół: „Śpiewajmy piosenki” prowadził prof. Br. Rutkowski 11.40 Muzyka z płyt; 11.57 Sygnał czasu, hejnał; 12.03 Audycja południowa; 13.45 Koncert życzeń z płyt; 14.45 Wiadomości bieżące; 14.50 Pogadanka aktualna; 15.25 Lokalne wiadomości gospodarcze; 15.30 Z Warsz.: wiadomości gospodarcze; 15.45 Teatr Wyobraźni dla dzieci: słuchowisko „Bajka o niewidzialnym człowieku” Zofii Nawrockiej z ilustr. muz. Czesława Hańskiego; 16.15 Tr. ze studia na Wystawia Radłowej w Łodzi: Koncert chóru „Zjednoczone” z tow. zespołu instrumentalnego pod dyr. Aleksandra Charuby; 16.50 Pogadanka aktualna; 17 Nabożeństwo; 17.50 Nasz program; 18 Z Warsz.: wiadomości sportowe; 18.10 Lokalne wiadomości sportowe; 18.15 „Kraków wczoraj i dzisiaj”; „Kraków i Wenecja w przeszłość” wygl. dr. J. Garbacz; 18.30 „Miniaturowe kwartety”: Muzyka polska. Wyk.: Kwartet Smyczkowy Rozgłośni Krakowskiej: St. Mikuszewski (I. skrz.), H. Nierychło (II. skrz.), H. Zarzycki (altówka) J. Makowicz (wiolonczela); 18.55 Program na dzień następny; 19 Audycja dla Polaków zagranicą: a) „Zgoda buduje, niezgoda rujnuje” audycja dla dzieci L. Krzemienieckiej, b) „Jak widzą Polskę rodacy z zagranicy” wywiad z uczestnikami kursu dla Polaków zagranicą, przepr. Melechor Wańkiewicz; 19.50 Pogadanka aktualna; 20 Polska Kapela Ludowa pod dyr. F. Dzierżanowskiego; 20.45 Dziennik wieczorny i pogadanka aktualna; 21 Muzyka taneczna w wyk. ork. PR. pod dyr. Z. Górzyńskiego z udziałem Trójki Radłowej (refreny); w przerwie o godz. 21.45 „Partia Brydża” skecz Tristana Bernarda. tłum. i radiofon. Ewy Mieroszewskiej; 22.50 Ostatnie wiadomości dziennika wieczornego, przegląd prasy i komunikat meteorologiczny; 23 Muzyka taneczna w wyk. zespołu jazzowego Tadeusza Piłskiego.

WARSZAWA 6.15 p. Kraków 18.10 Pogadanka społeczna; 18.15 Płyty; 18.30 Program; 18.35 Audycja dla wsi; 19 p. Kraków; 23.30 Płyty.

LWÓW 6.15 p. Kraków; 13.45 Koncert życzeń; 15.20 Aktualia radiotechniczne; 15.30 p. Kraków; 18.10 Muzyka dwufortepianowa w wyk. I. Lipczyńskiej i M. Altenberga; 18.35 Pogadanka aktualna; 18.55 p. Kraków.

KATOWICE 6.15 p. Kraków; 13 Koncert życzeń; 13.15 Muzyka obładowa; 14.25 Wiadomości bieżące; 14.35 Płyty; 14.45 p. Kraków; 18.15 „Wędrowni ślepy” — słuchow. muzyczne; 18.45 Pogadanka aktualna; 18.55 p. Kraków.

ŁÓDŹ 6.15 p. Kraków; 15 O wszystkim po troszku; 15.10 Płyty; 15.27 Łódzkie wiadomości giełdowe; 15.30 p. Kraków; 18.15 „Przyszła matczka” — pogad.: 18.25 Lekkie piosenki w wyk. zesp. revellersów; 18.45 Rozmowę z radioluchaczami przepr. dy. Pawłowicz; 18.55 p. Kraków; 23.30 Koncert życzeń.

PROGRAM ZAGRANICZNY

WIEDEŃ 12 Koncert rozrywkowy; 13.15 Pieśń południa i północy w wyk. chóru; 18 Uczmy się pieśni Indowych; 19.30 „Piosenka z Nilu” — operetka Sandanera pod dyr. kompozytora; 21.35 Recital skrzypcowy Magdy Hajos; 22.30 Muzyka taneczna.

RZYM 17.15 Muzyka taneczna; 19.30 Muzyka rozrywkowa; 21 Tr. z Opery Król.: „Zmierni bogów” — opera Wagnera.

DROITWICH 18 Muzyka lekka; 19.45 Koncert popularny; 21 Pałac rewil — aud. rozrywkowa; 22.35 Koncert popularny.

BRUKSELA FRANC. 18.15 Melodie operetkowe; 19.15 Dawna muzyka wallońska; 21 „Arlecjanka” — opera Bizeta.

PRAGA 17.55 Program rozrywkowy; 19.30 Muzyka rozrywkowa; 20.20 „Bal w dawnym Preszburgu” — aud. słowno-muzyczna; 21.05 Czeska muzyka operowa; 22.30 Muzyka jazzowa.

„Klejnoty Jadwigi i miecz Batorogo”

Na powyższy temat będzie mówił w sobotę dnia 5. II. b. r. o godz. 15.15 — 15.25 dr. Jan Dąbrowski prof. U. J. W odczycie tym przedstawi znakomity historyk dzieła związków polsko-węgierskich. Związki kulturalne, łączące od wieków obydwa kraje, symbolizują piękne klejnoty królowej Jadwigi ofiarowane na odnowienie krakowskiego Uniwersytetu. Podstawą tych związków, to wspólne stanowisko zajmowane przez Węgry i Polskę, wobec t. zw. kwestii wschodniej. Stanowisko to polegało na przeciwstawieniu kultury łacińskiej, do której należały i należą obydwa kraje, kulturze bizantyjskiej i muzułmańskiej. Wynikiem tych związków były również ścisłe więzy natury polityczno-wojskowej. Wezły te doszły do szczytu za panowania Batorogo — księcia Siedmiogrodu, który poprowadził zwycięskie pułki polskie na Wschód przeciwko nawale moskiewskiej. Wreszcie przedmiotem odczytu będzie scharakteryzowanie wpływów, jakie wywarła ta wielka przeszłość historyczna na dzisiejsze stosunki polsko-węgierskie. Odczyt jest specjalnie aktualny ze względu na jobył Regenta Wegler Horthy'ego w stolicy Jagiellonów.

Raport Van Zeelanda rozpatrywany we Francji

Paryż, 4. 2. (T). Międzyministerialna komisja rozpatrująca raport Van Zeelanda, odbyła wczoraj pierwsze posiedzenie w ministerstwie handlu przy udziale przedstawicieli tego ministerstwa, oraz ministerstwa spraw zagranicznych, finansów i rolnictwa.

Konferencja ta zajęła się przede wszystkim tymi punktami raportu, które odnoszą się do produktów rolnych. Ponieważ raport dopuszcza utrzymanie kontyngentów, konferencja zajęła się zbadaniem możliwości obniżenia ceł na

te produkty. Sprawa ta napotyka na trudności ze względu na tak zw. reperkusje łańcuchowe (to znaczy, że jeżeli zmniejszy się cła dla jednego państwa, to to pociąga za sobą zmianę ceł dla innych państw).

Ogólne wyniki dzisiejszej konferencji doprowadziły do wysunięcia projektu ustalenia we Francji pewnej granicy górnej dla rewaloryzacji cen produktów rolnych, ażeby w ten sposób złagodzić obecny wyścig we Francji między płacami a cenami.

Co oznaczają rozgrywki na szczytach hitlerowskich
Konflikt, który rozdziela elitę partyjną

Od paru dni zagraniczne sfery polityczne i dziennikarskie obiega sensacyjna pogłoska, według której „górną” rządzącą III-ciej Rzeszy nurtuje

ważny kryzys wewnętrzny. Wszystkie nadchodzące ostatnio z Niemiec wiadomości o odwołaniu posiedzenia Reichstagu, o przewidywanej dymisji min. spraw wojskowych, marszałka Blomberga i mianowaniu na jego miejsce gen. Goeringa mają być objawami zewnętrznymi

ostrego konfliktu, który rozdziela elitę partyjną i kierowniczą narodowego socjalizmu na dwa wrogie obozy. Tak więc jeden obóz dowodzony przez Goebbelsa, Ribentropa i Himmlera.

zajmuje stanowisko bardzo skrajne, domaga się bowiem zdecydowanej polityki zagranicznej, natychmiastowego i energicznego wystąpienia wraz z Włochami w sukurs gen. Franco oraz agresywnej taktyki na terenie Europy środkowej.

Drugi obóz, do którego należą marsz. Blomberg, gen. Goering, kierownicy ministerstwa spraw zagranicznych i przedstawiciele przemysłu, jest bardziej umiarkowany: wypowiada się przeciw awanturniczej polityce zagranicznej, dowodząc, że Francja nie jest wcale tak osłabiona, jak to sądzą w Niemczech, godzi się na kontynuację stanowczej kampanii kolonialnej, uważa że pomoc dla gen. Franco należy

sprowadzić do jak najskromniejszych rozmiarów i że „anschluss” z Austrią powinien być wynikiem wewnętrznego przewrotu w samej Austrii.

Do jakiego obozu skłania się kanclerz Hitler? Podobno — do pierwszego.

Na rzecz stanowiska ekstremistów partyjnych miał się Hitler wypowiedzieć dnia 30 stycznia, w piątą rocznicę rządów narodowo-socjalistycznych, na posiedzeniu Reichstagu. Jednakże marsz. Blomberg i jego stronnicy oznajmili, że

nie przyjdą na to posiedzenie. Równocześnie rozeszły się słuchy o planowanym jakoby przez poważny odłam Reichswehry przewrocie politycznym. W świetle tych nastrojów odwołanie posiedzenia Reichstagu nabiera znamiennej wymowy.

Marszałek von Blomberg odbywa obecnie ze swą młodą żoną podróż poślubną po Włoszech. Jakkolwiek pogłoski o jego dymisji, o ustąpieniu dra Schachta ze stanowiska prezesa Reichsbanku o mianowaniu gen. Reichenau szefem sił zbrojnych, o powołaniu do rządu szefa tajnej policji Himmlera, kierowników służby pracy Hierla i frontu pracy Ley'a, mają jak dotąd charakter przypuszczeń i domysłów, to jednak ilustrują one

proces fermentacji, jaki rozsadza górne sfery partii i rządu Niemiec hitlerowskich.

Mala Rath Chrzanów
Mendel Klagsbrun Bała
zareczeni w lutym 1933 r.
Osobnych zawiadomień nie wysyła się.

Z okazji zaręczyn naszego brata, **MENDLA KLAGSBRUNA** z p. **MALĄ RATH** z Chrzanowa serdecznie gratulują i życzą dużo szczęścia
CECYLIA, SALOMON i LEO KLAGSBRUNOWIE
700k

Z okazji zaręczyn naszego drogiego Kolegi, p. **JOZEFĄ STROMA** z Bielska z p. **HINDA KORN** z Rzeszowa serdecznie życzenia szczęścia zasyłają
TADEK BRAND, JOZEF HIRSCH, IZAK FRANKEL, BIELSKO
698k

HOCHERMANOWIE, KRAKÓW z p. **GIZĄ OFFEN**, Bochunia — serdecznie gratulują
HOCHERMANOWIE, KRAKÓW 5
44k

Z GIEŁDY
GIEŁDA WARSZAWSKA
Warszawa 4. 2. Kursy zamknięcia: Akcje: Bank Polski 114.50 — 115, Zyrardów 73.50 — 71, Modrzejów 14, Cukier 36.25, Ostrowiec 55, Starachowice 37.75 — 37.50, Węgiel 36.50. Tendencja słaba.
Papierów procentowych: 3% premiiowa pożyczkowa inwestycyjna I. em. 79.25, II. em. 79.75, 5% pożyczkowa konsolidacyjna grube 67 — 66.50, drobne 66.75 — 66, 4% pożyczkowa dolarowa (dolarówka) 41 1/2, 4 1/2% pożyczkowa wewnętrzna grube 64 — 63.75, drobne 63.88 — 63.50. Tendencja słabsza.
Dewizy: Belgia 89.50, Gdańsk 100, Holandia 294.70 Kopenhaga 118.15, Londyn 26.46, Nowy Jork czek 5.27 3/8, Praga 18.53, Sztokholm 136.45, Szwajcaria 122.45, Włochy 27.83, Berlin 213.07, Wiedeń 99.25, Tel Awiw 26.33. Tendencja mocniejsza.
POZNANSKA GIEŁDA ZBOZOWA
Poznań 4. 2. Ceny orientacyjne: pszenica 26 — 26.50, żyto 26.50 — 20.75, mąka pszenna i żytnia minus 50 gr. — reszta notowań bez zmiany. Tendencja i obroty: pszenica 220 — lekko niżkowa, żyto 1152 — niżkowa, jęczmień 205 — spokojna, owies 435 — ożywiona.
LONDYŃSKA GIEŁDA METALI
Londyn 4. 2. Miedź 38 1/2 — 5/8, 38 1/2 — 13/16, elektrolit 42 1/2 — 43 1/2, cyna 179 1/2 — 3/8, 179 1/2 — 1/2, strąta 182 1/2, ołów 15 1/2 — 9/16, 15 5/8 — 11/16, cynk 14 3/8 — 7/16, 14 9/16 — 5/8, złoto 139.9.

Zarządzenia antykorsarskie Francji

Paryż 4. 2. (T) Ministerstwo spraw zagranicznych komunikuje, że w myśli wyniku rozmów, prowadzonych 2 lutego w Londynie pomiędzy sekretarzem stanu spr. zagr. W. Brytanii a ambasadorami Francji i Włoch które miały na celu wzmocnienie ochrony żegluga handlowej na Morzu Śródziemnym przeciwko aktom korsarstwa — rząd francuski postanowił wydać zarządzenia równoległe do

postanowień powziętych przez admiralcję brytyjską. Okrety francuskie zapewniające wykonanie układu w Nyon, otrzymają rozkaz atakowania, i jeżeli to będzie możliwe, zniszczenia wszelkich łodzi podwodnych, spostrzeżonych poza wodami terytorialnymi hiszpańskimi na obszarach znajdujących się pod kontrolą floty francuskiej.

Obrady sejmowej komisji budżetowej nad budżetem ministerstwa Skarbu

Warszawa, 4. 2. Dziś komisja budżetowa Sejmu rozpatrywała preliminarz budżetowy min. Skarbu. Budżet ten referował pos. Hołyński w obecności wicepremiera i ministra skarbu Kwiatkowskiego, podsekretarza stanu Morawskiego i wyższych urzędników ministerstwa.

Sprawozdawca zanalizował obszernie stronę dochodową preliminarza, stwierdzając, że w dochodach tych widzimy większy udział z podatków i danin publicznych, natomiast wpływy z dochodów przedsiębiorstw państwowych, jeżeli odsunąć na bok 3 największe, są bardzo nieznaczne.

Reforma podatkowa

Następnie referent przeszedł do spraw reformy podatkowej i podkreślił konieczność możliwie szybkiego jej przeprowadzenia. Podatki w wielu wypadkach nie są dostosowane do polskiej rzeczywistości. Zapowiedziana mała reforma nie wyczerpuje zagadnienia. Prace przygotowawcze nad reformą podatkową powinny iść dwoma torami, torem statystyki podatkowej i klasyfikacji gruntów. Prace nad statystyką podatkową są kontynuowane nadal, co zbliży możliwość przeprowadzenia tej reformy.

Preliminowane wpływy z podatków bezpośrednich i danin sprawozdawca uważa za nieco zbyt optymistyczne, zwłaszcza w podatku przemysłowym i w podatku dochodowym. Cytując statystykę ilości wymiarów i odwołań, referent konstatuje jednak w ostatnich latach postęp w tej dziedzinie, co ilustruje przykładem, że w podatku dochodowym procent odwołań spadł z 35 proc. na 30,5 proc.

Jeśli chodzi o tak zwane „kontyngenty podatkowe“, na które w swoim czasie się skarżono, to referent oświadcza, że mimo skrupulatnych badań nie stwierdził, aby gdziekolwiek były z góry wyznaczane kontyngenty do ściągnięcia. Są robione budżety miesięczne i wykazywana suma, która powinna wpłynąć, poszczególne urzędy dają więc do jej osiągnięcia, wyznaczania jednak kontyngentów referent nigdzie nie znalazł.

Omawiając sprawę interpretacji ustaw, sprawozdawca podkreśla ciągłe jeszcze zmiany w tej interpretacji. I tu jest postęp, ale jeszcze sprawa nie jest całkowicie uregulowana.

Podatki pośrednie

Przechodząc do omówienia grupy podatków pośrednich sprawozdawca wskazuje, że obniżka stawek podatkowych i ułatwienia ostatnio wprowadzone dały doskonałe efekty gospodarcze i fiskalne. Konsumcja szeregu artykułów wzrasta, a więc i dochody. Podatek od drożdży jest najwyższym obciążeniem podatkowym artykułu konsumpcyjnego, wynosi on bowiem 132 procent ceny detalicznej. Wpływy z niego mają stałe tendencję malejącą wobec spadku konsumpcji, która jest uzależniona od cen pieczywa pszennego. Maleją również wpływy podatku od tłuszczów, wobec zmiany jego charakteru na preferencję dla tłuszczów krajowych. W związku ze wzrostem motoryzacji wpływy z podatku od olejów mineralnych wzrastają. W roku ubiegłym konsumpcja benzyny wzrosła o 25 procent. Na zwyczaj wpływow podatkowych działać będzie również nowa ustawa o opodatkowaniu ropy białej, która dotychczas nie była podatkiem objęta.

Wpływy z ceł są preliminowane dość optymistycznie.

W związku ze wzrostem koniunktury uzasadnionym jest preliminarz wyższych dochodów z opłat stemplowych. Dalej referent przechodzi do dochodów nadzwyczajnych, a m. in. i podatku specjalnego. Podatek specjalny należy traktować łącznie z podatkiem dochodowym, który został bardzo znacznie podniesiony. Podwyżka ta miała być ograniczona w czasie również, jak i podatek specjalny, a do-

tyczas nie mamy nawet zapowiedzi jej cofnięcia. Problem ten jednak trzeba traktować pod kątem konieczności zachowania równowagi budżetu, której wszystko musi być podporządkowane.

Z kolei sprawozdawca przystępuje do omówienia rozchodów preliminarza budżetowego min. Skarbu, podkreślając, że kształtują się one na poziomie wydatków zeszlatorocznych przy urealnieniu niektórych pozycji.

Przemiany na rynku kapitałowym

W dalszym ciągu sprawozdawca poseł Hołyński zauważył, że w ostatnich latach nastąpiły znaczne przemiany na rynku kapitałowym, które wymagają wyciągnięcia odpowiednich wniosków.

Wkłady w instytucjach publiczno-prawnych wzrastają w szybkim tempie i tam przesuwa się całość wolnych kapitałów. Praca ta prowadzona jest sprawnie i oddaje kapitalizacji duże usługi.

Budownictwo mieszkaniowe

Na tle preliminarza funduszu budowlanego mówca szeroko rozważa sytuację w budownictwie mieszkaniowym, wskazując na konieczność popierania ruchu budowlanego. Brak przede wszystkim mieszkań najmniejszych, jednoizbowych, dla robotników i średnich tj. trzypokojowych dla urzędników. Istniejąca ustawa zawiera pewne przerosty, które należy skasować. Zbyt radykalne ulgi budowlane, ja-

kie proponowane są w pewnych projektach mogą jednak wywołać zupełne zamarcie ruchu budowlanego. Statystyka wykazuje, że w r. 1936 osiągnęliśmy maksimum ruchu budowlanego. Już w r. 1937 widzimy znaczny spadek i musimy się liczyć z tym, że ruch budowlany raczej będzie malał. Przyczynia się do tego także podrożenie kosztów budowlanych w związku z koniunkturą.

Zródło taniego kredytu zaczyna wysychać, gdyż dochody funduszu budowlanego zaczynają już być wyczerpywane zobowiązaniami już istniejącymi, pożyczki będą musiały być zaciągane na znacznie wyższy procent, co znowu odbije się na podrożeniu kosztów i na zinnieszeniu rentowności domów.

Dyskusja

Po referacie pos. Hołyńskiego zarządzono przerwę, po której rozpoczęła się dyskusja nad budżetem ministerstwa Skarbu. Pierwszy zabrał głos poseł Sikorski, po czym przemawia poseł Budzyński zaznaczając m. in., że naczelniczy wydział w ministerstwie Skarbu pobierają po 4.000 zł miesięcznie.

Poseł Długosz opierając się na opinii drobnych kupców i rzemieślników, wypowiada się za zniesieniem podatku obrotowego kosztem podniesienia opłat patentowych. Dla drobnego płatnika jest nieszczęściem, kiedy zjeżdża komisja, by obliczyć jego podatki. System fiskalny utrudnia (!) problem unarodowienia handlu na wsł. Mowca wypowiada się za dalszym obniżeniem cen cukru i domaga się rozwiązania kartelu drożdżowego.

Przemówienie posła Sommersteina

Eksterminacja ludności żyd.

W toku dalszej dyskusji poseł Sommerstein oświadcza:

P. wicepremier niejednokrotnie oświadczał, że gospodarstwo społeczne musi być oparte nie tylko na siłach materialnych, ale i na czynniku irracjonalnym i pewnej należytej syntezie. Bez tych elementów nie ma mowy o należytym rozwoju życia gospodarczego. Muszą współdziałać takie czynniki, jak oświata, kultura, prawo i praworządność. Oto muszę powiedzieć, że ludność, którą ja reprezentuję, nie odczuwa syntezy tych czynników. Czuje ona, że uważa się ją za czynnik niepotrzebny w rozwoju życia gospodarczego i nawet za czynnik, którego rozwój należy zwalczać. Ja uważam, że wielkie sumy z funduszy publicznych, na które składa się także ludność żydowska, nie powinny iść na walkę eksterminacyjną z ludnością żydowską. My Żydzi dążymy do przewarstwienia naszego narodu, ale przy tym bynajmniej nie jesteśmy przeciwni jakiegokolwiek innej warstwie w jej dążeniu do rozwoju drzemających w niej sił gospodarczych.

Skromne rozmiary reformy podatkowej

Bardzo długo czekaliśmy na reformę podatkową. Raz mówiono nam, że jest za dobrze, a raz że za źle. Obecnie przystępuje się do reformy, ale w rozmiarach bardzo skromnych. Poseł Długosz boi się, że zniesienie patentów przez szkodzi w unarodowieniu handlu. Przeciwnie handel i tak będzie opatentowany, tylko że ta forma podatkowa jest przestarzała. Witamy myśl zniesienia świadectw przemysłowych. Uznajemy, że nastąpiło znaczne polepszenie w dziedzinie wymiaru i ściągania podatków, ale są jeszcze i będą prawdopodobnie dość duże liczne niedociągnięcia.

Apel o łagodniejsze formy egzekucji

Przy tej sposobności zwracamy się z apelem, ażeby w tych miejscowościach, gdzie już od 2

lat ludność żydowska cierpi pod niszczącym wpływem bojkotu i pikiet egzekucje podatkowe były łagodniejsze, by stosowano rozkładanie na raty, ewentualnie umarzanie podatków.

Nie mogę pominąć zarzutu przeciwko kompetentnym władzom w sprawie niedostatecznego nadzoru nad towarzystwami ubezpieczeń. Dotkniętych jest tymi wypadkami przeszło 20 tysięcy obywateli i chodzi o sumy wynoszące kilkadziesiąt milionów zł. Kiedy Sejm odrzucił ustawę w tej sprawie, rząd nie bronił go i przyklepiono do niego etykietę, że chodzi o Żydów, ale tu chodzi o sprawiedliwość i częściowe wynagrodzenie strat powstałych wskutek błędów władz nadzorczych.

Nie pozwala się — płacić podatków

Pragnę tu również poruszyć pewne szczegóły, które nie dotyczą specjalnie urzędu p. ministra Skarbu. Urzędy wojewódzkie nieraz niesłusznie skracają budżety gmin żydowskich. I tak urząd wojewódzki w Białymstoku skreślił w budżecie pewnej gminy żydowskiej pomoc dla tych, którzy sami nie mogą opłacać świadectw przemysłowych. Jest to rzecz tragicznie, że nie pozwala się, aby wpłacano podatki do skarbu państwa, a tragiczną jest sytuacja dla tych podatników, którzy nie otrzymują już pomocy.

W sprawie karteli pragnę oświadczyć, że my byliśmy zawsze przeciwnikami karteli, które przepłacają średni i drobny handel i uzależniają go od woli jednostki.

O bezpieczeństwo życia i mienia

Wreszcie pragnę powołać się na słowa prof. Krzyżanowskiego, który w toku rozważań o koniunkturze, powiedział, że rozwój gospodarczy może odbywać się tylko przy wzroście zaufania społeczeństwa do rządu, przy ugruntowaniu się w każdym odłamie społeczeństwa przekonaniu, że rząd chce i może zapewnić wszystkim obywatelom bezpieczeństwo życia i mienia, oraz możliwość zarobków. To, właśnie jest postulatem ludności żydowskiej.

Mufti wzywa Arabów do zaniechania terroru?

Rewelacyjne informacje pisma egipskiego

Kair, 4. 2. ZAT. Uchodzący za dobrze poinformowane pismo, dziennik arabski „Mokalan“ donosi z Bejrutu, że był minister spraw zagranicznych Iraku, Nuri Pasza odbył wczoraj w Bejrucie konferencję z byłym muftim Jerozolimy i na konferencji tej uchwalono, że mufti i Nuri Pasza wydadzą odezwę do Arabów palestyńskich o czasowym zaniechaniu terroru aż do czasu ukończenia opracowywanego obecnie przez muftiego i Nuri Paszę planu rozwiązania problemu palestyńskiego.

Zwolnienie żydów z obozu koncentracyjnego

Jerozolima, 4. 2. ZAT. Terrorysty arabscy napadli dziś na żydowskiego policjanta pomocniczego Mordechaja Neami, którego ciężko zranili i zabrali mu karabin.

Z obozu koncentracyjnego w Akko zwolniono dziś czterech Żydów, trzech rewizjonistów i jednego członka Haszomer Hacair. Wkrótce ma być zwolnionych dalszych sześciu Żydów.

Wyrok w procesie apelacyjnym o zniesławienie dyr. Goldbergera

Wadowice, 4. 2. (S). Dziś zapadł wyrok w procesie odwoławczym z oskarżenia dyr. Goldbergera przeciwko Skrzypkowi, mocą którego wyrok pierwszej instancji co do Skrzyпка został zatwierdzony, lecz orzeczenie co do kary zostało uchylone i wymierzono mu karę 8 miesięcy aresztu i jednego miesiąca aresztu, orzekając łączną karę 8 miesięcy aresztu i 50 zł

grzywny, które zawieszono na 5 lat.

Nadto zatwierdzono orzeczenie co do umieszczenia wyroku skazującego w 20 czasopismach żądanych przez oskarżyciela prywatnego i zasądzono Skrzyпка na zapłatę kosztów postępowania apelacyjnego w kwocie 300 zł. Od kosztów sądowych został zwolniony.

Dyrekcja rumuńskiego monopolu spirytusowego

domaga się ponownego uruchomienia wyszynków żydowskich

Czerńiowce, 4. 2. (ZAT). Dyrekcja państwowego monopolu spirytusowego zwróciła się do ministerstwa skarbu o ponowne uruchomienie wszystkich szynków żydowskich na terenie Bukowiny, które pozbawione zostały koncesji na mocy zarządzenia prefekta Robu.

Dyrekcja stwierdza, że koncesje wydane by-

ły w zgodzie z przepisami i że poza tym władze administracyjne nie mogą ingerować w sprawach koncesji monopolowych, o przydzieleniu których jak i wycofaniu decyduje wyłącznie dyrekcja monopolu. Na skutek zarządzenia Robu, skarb państwa poniósł znaczne straty.

Sledztwo w sprawie zamachów w dzielnicy Etoile

Paryż, 4. 2. (R). Dzisiaj rano sędzia śledczy przesłuchiwał inż. Locouty i Melenier oraz prze myślowca Moreau, głównych oskarżonych członków organizacji Csar. Wszystkich trzech aresztowanych przywieziono na ulicę Empere do lokalu, gdzie jak przypuszczają władze śled-

cze, były przygotowywane pociski, których użyto do zamachów w dzielnicy Etoile.

Sędzia śledczy oświadczył, iż inż. Locouty poznał lokal, w którym wręczono mu bomby, użyte następnie do zamachów na ulicy Pręsbourg i Boisiere.

Zgon ofiary zamachu w Sofii

Sofia, 4. 2. PAT. Zona redaktora dziennika rosyjskiego „Golos Rossii“ pani Colenewicz, która odniosła wczoraj podczas wybuchu młotnicy piekielnej w redakcji dziennika ciężkie rany, zmarła dzisiaj w szpitalu. Sprawców zamachu dotychczas nie schwytano.

Policja dokonała licznych aresztowań w kołach komunistycznych. Colenewicz oświadczył, iż przed kilku laty, kiedy mieszkał w Paryżu, otrzymywał listy grożące mu śmiercią, jeżeli nie przerwie działalności antykomunistycznej.

Potworna matka przyznała się do zabójstwa

Łódź, 4. 2. (G) Przez cały dzień wczorajszy i dzisiejszy trwało badanie Zajdelowej, oskarżonej o zabicie swej córki. W czasie badania Zajdelowa symulowała atak hysterii, po czym zapadła w 22-godzinny sen, który wedle twierdzeń lekarzy był też symulowany. W przeciągu 22 godzin Zajdelowa nie przyjmowała pokarmów i nie poruszała się zupełnie.

W pewnym momencie usiłowała popęlić sa-

mobójstwo, wpychając sobie do gardła chusteczkę i gdyby nie interwencja dyżurnego policjanta, byłaby się zadusiła. Przyparta do muru Zajdelowa przyznała się do zabójstwa.

Okazuje się, że między nią a córką wybuchy często kłótnie na tle stosunku matki do Gibkiego. Ostatnio wybuchła znowu między nimi większa kłótnia i w trakcie tejże Zajdelowa chwyciła młotek i uderzyła córkę paro-

Prenumerata czasopism za pośrednictwem poczty

Warszawa, 4. 2. (Sin.) Wydana została instrukcja o przyjmowaniu prenumeraty czasopism przez pocztę. Zlecenia na prenumeratę przyjmować będą wszystkie urzędy i agencje pocztowe oraz listonosze wiejscy. Prenumerata czasopism przez pocztę dotyczyć będzie wyłącznie czasopism krajowych, wychodzących przynajmniej raz na miesiąc.

KRONIKA ŚLĄSKA I ZAGŁĘBIA

Akt oskarżenia przeciw Maruszczyce — wniesiony

Katowice, 4. 2. (K) W dniu dzisiejszym prokurator sądu okręgowego w Katowicach Dr. Początek wniósł akt oskarżenia przeciwko Nikińkorowi Maruszczyce, oskarżonemu o zamordowanie w październiku w Katowicach Jerzego Rottera oraz o usiłowane zabójstwo wóźnego sądowego Antoniego Fornalczyka. Dalej Maruszczyca oskarżony jest o zamordowanie wystrzałem z rewolweru restauratorki Wiktorii Gałuszkowej w Katowicach oraz o usiłowane zabójstwo Józefa Gałuszki i inwalidy Józefa Białasa, przy czym obu ostatnim zrabował pewną kwotę pieniężną oraz zegarki.

Równocześnie z Maruszczyką odpowiadać będzie Władysław Sporzyński, który przebywa obecnie w więzieniu śledczym w Wadowicach, oskarżony o nakłanianie Maruszczyki do zabójstwa Fornalczyka. Rozprawa odbędzie się w Katowicach z końcem bieżącego miesiąca.

Władze zrzeszenia przedstawicieli handlowych i komisantów

Sosnowiec, 4. 2. (K) W Sosnowcu odbyło się walne zebranie nowopowstałego zrzeszenia przedstawicieli handlowych i komisantów Zagłębia Dąbrowskiego. Po zagajeniu zebrania wiceprezesa zrzeszenia katowickiego p. M. Abugowa wybrano przewodniczącym zebrania p. L. Trauba.

Po załatwieniu sprawy statutu i wygłoszeniu referatów wybrano nowe władze w składzie: pp. L. Traub, W. Böhm, M. Lewin, M. Jakubowicz, B. Kruszyński, I. Żmigrod, S. Oliner, Ch. Meryn, A. Fromer, S. Kertman, A. Rodań, Sz. Goldberg, i J. Krumer. Radcami prawnym słowarzyszenia są pp. adwokaci Katz ze Sosnowca i Potok z Będzina. Tymczasowa siedziba sekretariatu znajduje się w Sosnowcu przy ul. Modrzejowskiej 20 tel. 618-15.

Bandyta zranił 2-ch policjantów

Katowice, 4. 2. (K) Wczoraj wieczorem posterunkowi Sier i Magdziej zatrzymali na ul. Katowickiej jakiegoś podejrzanego osobnika celem wy legitymowania go. Osobnik ów wyrwał się z rąk policjantów i zbiegł. Gdy ci ostatni go dopadli poranił obu ciężko brzytwą. Policjanci oddali do niego szereg strzałów, lecz opryszek pod osłoną nocy zbiegł.

Późną nocą do szpitala Sp. Brackiej zgłosił się jakiś ranny osobnik z prośbą o zaopatrzenie mu ran. Zawiadomiona o tym policja rozpoznała w nim napastnika i ustaliła, że jest to znany bandyta Albert Strzewiczek z Szopienic. Bandytę po zaopatrzeniu ran umieszczono w więzieniu, zaś ranni policjanci przebywają w szpitalu.

Pogrzeb ks. Pszczyńskiego

Katowice, 4. 2. (K) Pogrzeb zmarłego księcia Pszczyńskiego odbędzie się w nadchodzący poniedziałek na Pszczyńcu. Jak się dowiadujemy, po pogrzebie odbędzie się rada rodzinna celem ustalenia tymczasowego zarządcy aż do otwarcia testamentu.

Wszelkie wiadomości o opublikowaniu testamentu zmarłego księcia są bezpodstawne, albowiem ze względów proceduralnych otwarcie testamentu nastąpi w miesiąc po pogrzebie.

krotnie w głowę. Gdy córka broniła się, rzuciła ją na łóżko i uduśliła. Następnie rozebrała ją do naga, włożyła do worka i wyniosła do ubikacji podwórzowej.

Obecnie prowadzone są dochodzenia w jaki sposób Gibki i przyjaciółka Zajdelowej aresztowana już Stefankowiczówna mieli wpływać na nią w kierunku zabójstwa.

Rozprawa Doboszyńskiego przed sądem przysięgłych we Lwowie

Lwów, 4.2. (B). Przy wypełnionej publicznością sali sądu okręgowego we Lwowie rozpoczęła się proces inż. Adama Doboszyńskiego. Rozprawę prowadzi sędzia Dysiewicz, oskarżają prokuratorowie Olszewski i Olberk. Na ławie obrońców zasiada 8 adwokatów z adw. Pierackim ze Lwowa i Stypułkowskim z Warszawy na czele.

O godz. 9. 25 dwaj posterunkowi wprowadzają na salę oskarżonego Doboszyńskiego. Po wylosowaniu ławy przysięgłych, która składa się z wielu emerytowanych oficerów, sprawozdano generała oskarżonego. Następnie zabrał głos adw. dr. Pieracki, który zgłosił sensacyjny wniosek o umorzenie sprawy inż. Doboszyńskiego, motywując swe stanowisko tym, jakoby po uchyleniu negatywnego werdyktu w procesie krakowskim nie dochowano przepisu z art. 450 par. 1 k. k. o rozpatrzenie sprawy w najbliższej kadencji przysięgłych, wobec czego wnosi o zaniechanie ścigania Doboszyńskiego i umorzenie całej sprawy. Obaj prokuratorowie wnoszą o odrzucenie wniosku z uwagi na to, że przepis art. 450 par. 1 k. k. posiada charakter instrukcyjny. Z wywodami prokuratorów polemizuje obrońca Stypułkowski i Macieliński. Trybunał po naradzie odrzuca wniosek obrony z motywów, naprowadzonych przez prokuratora.

Po odczytaniu aktu oskarżenia zarządono przerwę, po czym przystąpiono do przesłuchania oskarżonego. Doboszyński odpowiada biegło i z wielką dozą pewności siebie.

Przew.: Czy pan organizował związek zbrojny?

Doboszyński: Nie.

Przew.: Czy pan nakłaniał swoich towarzyszy do przecięcia drutów telefonicznych.

Doboszyński: Tak.

Przew.: Czy pan nakłaniał swoich towarzyszy do strzelania do posterunku policyjnego w Myślenicach?

Doboszyński: Tak. Wydałem polecenie zdemolowania lokalu posterunku policyjnego w Myślenicach.

Przew.: Czy wtargnął pan z towarzyszami do mieszkania starosty Bassary?

Doboszyński: Wtargnąłem i poleciłem zdemolować jego mieszkanie.

Przew.: Czy pan strzelał do policji?

Doboszyński: Osobiście nie strzelałem — ale działało się to za moją zgodą.

Na dalsze pytanie przewodniczącego oskarżony oświadcza: Zanim odpowiem na pytania zadane przez przewodniczącego, muszę oświadczyć...

Przewodniczący: Proszę odpowiadać na pytania. Osk.: Wedle oświadczenia mego obrońcy rozprawa odbywa się niezgodnie z prawem. Jeżeli odpowiadam przed sądem to skorzystam z tego, że los...

Przewodniczący: Odbieram panu głos. W dalszym ciągu do oskarżonego: Czy nakazał pan zdemolować budynek starostwa? — Oskarż.: Tyko mieszkanie. Przewodniczący: Czy kazał pan podpalić bóżnicę? — Nie, kazałem tylko rzucić dwie flaszki z płynem.

Oskarżony oświadcza w dalszym ciągu, że powołał do życia drużynę ochronną. Ludzi kazał wybrać młodych, tj. takich, którzy nie będą się obawiali guzów. Nie kładł wagi na to, aby ci ludzie byli wojskowo szkoleni.

Przew.: Kiedy panu przyszło na myśl urządzić najazd na Myślenice? — Osk.: Stan depresji, w którym się wtedy znajdowałem pogłębił jeszcze artykuł pt. „Zgubiliście naród”. Przechodziłem chwile rozterki, a ostateczną decyzję powziąłem 22 czerwca.

Przew.: Punktem wyjścia były Niepołomice? — Osk.: Tak. Celem akcji nie myślałem ograniczyć tylko do rynku myślenickiego, ale demonstrację chciałem rozciągnąć i rozprze strzelić w czasie możliwie najdłuższym, aby w ten sposób zwrócić uwagę opinii na to, co się dzieje w Krakowskim.

Podczas indagacji oskarżonego zabiera głos Stypułkowski pytając, czy może stawiać

pytania. Przew.: Teraz ja pytam. — Stypułkowski: Proszę to zaprotokołować. Trybunał udał się na naradę i w konsekwencji obrońcy udzielono naponnienia za przerwanie rozprawy.

Przew. do oskarżonego: Czy pan nie miał planu szerszego, a w szczególności zrewolucjonizowania tych powiatów? Doboszyński stwierdza, że nie miał żadnych innych celów i z planów swoich się nie zwierzał.

Przew.: Czy ukrywał pan przed swymi ludźmi dokąd idą? — Oskarżony wyjaśnia, że na to pytanie będzie mógł odpowiedzieć wyczerpująco, gdy będzie mówił o pobudkach swego czynu i gdy będzie mógł o tym mówić na tajnej rozprawie bez przerywania.

Przewodniczący oświadcza, że takiej tajnej rozprawy nie będzie. Oskarżony stwierdza, że z lasu chorowickiego około 70 ludzi udało się do Myślenic, lecz doszło tylko 50.

Przew.: Czy udając się na posterunek policji miał pan zamiar zabrać stamtąd broń, by rozbroić policję? — Osk.: miałem ten zamiar. Aby uniknąć podejrzenia, że jest to związek zbrojny moim ludziom nie wyjawiałem tego, jakkolwiek wiedziałem, że mogą zginąć dla „sprawy narodowej”.

Przew.: Niech pan tym pojęciem tak stanowczo nie operuje. Raczej dla sprawy prywatnej. Co to jest sprawa narodowa, decyduje społeczeństwo. Osk.: O tym zadecydują panowie przysięgli.

Z kolei oskarżony opisuje szczegółowo wypadki myślenickie, niszczenie sklepów żydowskich, najście na posterunek policji i t. d. — Przew.: Dlaczego pan kazał niszczyć sklepy żydowskie? — Osk. Tu wchodzimy już w dziedzinę pobudek. Przyznaję, że akcja była bezprawna, ale jednym z celów było odzyskanie powiatu myślenickiego i to się znakomicie udało. — Przew.: To jest megalomania, podobnie jak megalomanią jest twierdzenie, że zjazd katolicki w Krakowie był pańskim dziełem. — Osk.: Tego nie powiedziałem, ale jednak akcja moja dokonała przełomu. Do mieszkania starosty nakazałem wejść po wyważeniu drzwi. Zdemolowanie tam było powierzchowne. W ustępie znalazłem tam schowanych paru ludzi, którzy powiedzieli mi, że starosta wyjechał na pobór do Jordanowa. Przyznaję, że byłbym staroście chętnie przetrzepał skórę, aby go skarcić, ale wolałem od tego odstąpić, aby w

podnieceniu, jakie wtedy powstało, uchronić go od ciężkiego uszkodzenia ciała. Oskarżony wierzy, że od czasu Przytyka wszyscy Żydzi posiadają broń i bał się dlatego, ażeby z okien do niego nie strzelano.

Następnie opisuje dalsze dzieje wyprawy myślenickiej i jego wałęsanie się po lasach oraz ujęcie go. W pewnym miejscu prokurator prosi o odczytanie zeznań oskarżonego, który oświadczył w Krakowie, że w czasie walk nie był na miejscu, lecz akcji przyglądał się z daleka. Adw. Stypułkowski godzi się częściowo tylko z wnioskiem prokuratora.

W dalszym ciągu oskarżony opisuje swą samotną wędrówkę i aresztowanie. W Zawoi zaprowadzono go do Albina Chudzika, kierownika miejscowego Stronnictwa Narodowego, ale ten go nie chciał przyjąć, bojąc się prowokacji.

Przew.: A może nie pochwałał on pańskiego postępowania? Poza tym zwracam panu uwagę, że za często stara się pan rzucać insynuacje na władze państwowe, do czego nie mogę dopuścić.

Doboszyński zeznaje w dalszym ciągu: Po powrocie z zagranicy zauważyłem obok mnie człowieka ubranego po policyjnemu, który miał rozkaz strzelania do mnie. Jestem święcie przekonany, że chciał mnie zabić.

Przew.: A dlaczego nie zabił?

Osk.: Bo Pan Bóg kule inaczej skierował, tak, że zranił mnie tylko w rękę.

Przew.: To pańska sugestia.

Osk.: Na tym wyczerpałby się stan faktyczny.

Przew.: Proszę pana, muszę panu zwrócić uwagę, że pan stale stara się obniżyć powagę władz, a ta metoda jest dla mnie frapująca, tym bardziej, że z taką obroną stykam się na tej sali po raz pierwszy.

Osk.: Panie prezesie, do władzy ustosunkowuję się z najwyższym szacunkiem.

Przew.: Wystarczy, dziękuję.

Osk.: Zwalczam tylko...

Przew.: Dziękuję panu, panie inżynierze, bo inaczej pan tu będzie przewodniczącym, a nie ja.

Pod koniec rozprawy adw. Stypułkowski pod czas gdy oskarżony protestuje przeciwko jakiemuś wyrażeniu przewodniczącego, zgłasza wniosek o wyłączenie przewodniczącego trybunału. Trybunał udaje się na naradę i po dłuższej naradzie sąd odrzuca ten wniosek. O godzinie 4 oskarżony prosi o przerwę do jutra, czując się bowiem bardzo zmęczony.

Rozprawie dzisiejszej przysłuchiwał się szereg dygnitarzy, m. in. prezes Sądu Apelacyjnego, Dębiński, prokurator apelacyjny Chyrowski, prokurator okręgowy Golczewski, starosta Porębski i komendant policji lwowskiej, Kozakiewicz. Rozprawie przysłuchuje się również siostra Doboszyńskiego.

Jak zbombardowano parowiec angielski na Morzu Śródziemnym?

Paryż, 4. 2. (R) Agencja Havasa donosi z Barcelony: Ministerstwo obrony narodowej ogłosiło następujący komunikat:

O godz. 6.45 w odległości 20 mil na południowy wschód od Barcelony dwa wodnopłatowce, pochodzące z bazy włoskiej na Majorce zaatakowały parowiec angielski „Alciras” z Glasgow, który podążał z Dunningham do Barcelony z ładunkiem węgla.

Wodnopłatowce rzuciły liczne bomby, z których trzy

trafiły statek podczas pierwszego przelotu.

Dwie bomby uderzyły statek podczas powtórnego ataku. Statek

natychmiast zatonął.

Załoga, składająca się z 25 osób została całkowicie uratowana przez motorówki rządowe i barki rybackie.

Obserwator kontroli międzynarodowej, obywatel angielski, został również uratowany. Około godz. 10-tej załoga zatopionego statku przybyła do Barcelony, gdzie udzielono jej pomocy lekarskiej. Statek płynął pod flagą bry-

tyjską i był oznaczony w myśl założeń komisji kontrolującej.

Wzmocnienie patroli na wodach hiszpańskich

Londyn, 4. 2. (T) Agencja Reutera donosi, iż według informacji z międzynarodowych kół angielskich W. Brytania zamierza wzmocnić patrolowanie Morza Śródziemnego w myśl postanowień konferencji w Nyon, bez względu na to, jakie stanowisko w tym wypadku zajmą inne mocarstwa, które brały udział w tej konferencji. W poniedziałek minister Eden złoży na ten temat obszernie sprawozdanie w Izbie Gmin.

Konferencja amb. Corbina z min. Edenem

Londyn, 4. 2. (R). Ambasador francuski Corbin dzisiaj rano odbył konferencję z min. Edenem. W kołach politycznych panuje przekonanie, że przedstawiciel Francji poinformował ministra Edena o zarządzeniach powziętych przez rząd francuski w celu wzmocnienia ochrony żeglugi na Morzu Śródziemnym.

Z OSTATNIEJ CHWILI

HITLER NACZELNYM WODZEM ARMII NIEMIECKIEJ

Utworzenie tajnej rady gabinetowej. -- Zmiany na stanowiskach ministrów. -- Zwolnienie Reichstagu

Berlin, 4. 2. (B) Kanclerz Rzeszy wydał dzisiaj następujący rozkaz:

Kierownictwo siłami zbrojnymi obejmuję od dzisiaj osobiście. Dotychczasowy urząd sił zbrojnych w ministerstwie wojny przechodzi jako naczelne dowództwo sił zbrojnych i jako mój sztab wojskowy bezpośrednio pod moje rozkazy. Na czele sztabu naczelnego dowództwa sił zbrojnych stoi dotychczasowy szef urzędu sił zbrojnych jako „szef naczelnego dowództwa sił zbrojnych“. Posiada on rangę ministra. Naczelne dowództwo sił zbrojnych przejmuje jednocześnie agendy ministerstwa wojny, zaś szef naczelnego dowództwa sił zbrojnych korzysta z mego polecenia z uprawnień, które należały dotychczas do ministra wojny. W czasie pokoju za-

daniem naczelnego dowództwa jest przygotowanie obrony państwa.

Kanclerz Rzeszy zwolnił barona von Neuratha ze stanowiska ministra spraw zagranicznych, postanawiając zarazem, że von Neurath nadal posiadać będzie tytuł ministra Rzeszy z opuszczeniem wyrazu „minister bez teki“.

* * *

Kanclerz Rzeszy ogłosił następujące zarządzenie w sprawie utworzenia prywatnej tajnej rady przy jego gabinecie:

Powołuję do życia prywatną tajną radę przy moim gabinecie, której zadaniem będzie udzielanie mi rad w kierowaniu polityką zagraniczną. Na przewodniczącego rady powołuję ministra von Neuratha.

Członkami rady zostaną mianowani:

Minister spraw zagranicznych — von Ribbentrop,

Premier pruski i min. lotnictwa — Herman Goering,

Zastępca Führera do spraw partyjnych — Rudolf Hess,

Minister propagandy — Józef Goebbels,

Minister Rzeszy i szef kancelarii — dr Lammer,

Naczelny dowódca armii lądowej — gen. von Brauchitch,

Naczelny dowódca marynarki — adm. Roeder,

Szef dowództwa artylerii — gen. Keitel,

Kanclerz zwołał posiedzenie Reichstagu na niedzielę 20 lutego do Berlina.

Echa eksplozji w Villejuif i krwawej walki policji z podatnikami na posiedzeniu Izby deputowanych

Paryż, 4. 2. (T) Izba deputowanych na dzisiejszym posiedzeniu ustaliła, że dyskusja nad interpelacjami, dotyczącymi polityki zagranicznej odbędzie się w dniach 11 i 18 lutego.

Dzisiejsze posiedzenie poświęcone było głównie dwóm interpelacjom, dotyczącym sensacyjnych i tragicznych wydarzeń ostatniego miesiąca, mianowicie:

1) Eksplozji granatów i amunicji, zebranych przy rewizjach w tajnych składach broni, a pozostających na składzie w Villejuif, które stanowi miasteczko, należące do okręgu wielkiego Paryża i

2) interpelacji, która wywołała największą dyskusję i dotyczyła krwawych zajść na fermie Laporee w miejscowości La Fleche, w departamencie Sarthe. Te krwawe zajścia powstały wskutek tego, że komornik, który przybył aby opieczętować fermę za niezapłacone podatki w kwocie 279 franków, spotkał się z oporem mieszkańców fermy, którzy zabarykadowali się w chacie i bronili wystrzałami, zabijając 18-letniego czeladnika ślusarskiego, prowadzonego przez komornika dla otwarcia drzwi, oraz policjanta. Po dłuższym oblężeniu chałta została podpalona przez oblegających policjantów, a jeden z właścicieli i jego matka, w chwili gdy wybiegli z płonącej chałty zostali

zabici strzałami karabinowymi. Drugi współwłaściciel został aresztowany.

Debata przypominała tragiczne, a chwilami nawet makabryczne szczegóły tego oblężenia fermy opornych podatników, rzucając niezwykle światło na nienormalne stosunki, panujące w rodzinie posiadaczy fermy. Jak się okazało, od chwili śmierci ojca rodziny, który prowadził gospodarstwo, żona jego i dwóch synów zaniechali niemal zupełnie uprawiania roli i żyli życiem odludków, nie biorąc udziału w tym, co się działo w wiosce i odmawiając nawet przyjmowania jakichkolwiek listów i odwiedzin.

Minister spraw wewnętrznych Sarraut w odpowiedzi na interpelację zaprotestował przeciwko próbom, czynionym z ław opozycji, aby przeciwstawić warstwy chłopskie, warstwom robotniczym i traktować sprawę, jako dowód niezwyklej surowości, stosowanej do chłopów, przy bardzo łagodnym traktowaniu zalegających z opłatami podatników z kół robotniczych. Minister stwierdził w swej odpowiedzi, że prefekt departamentu, który zawiadomiony na czas o incydencie nie uważał za stosowne przybyć sam na miejsce, został karnie przeniesiony.

Debata zakończyła się jednomyślnym niemal wyrażeniem wotum zaufania rządowi.

Dekadowy bilans Banku Polskiego

Warszawa, 4. 2. PAT. W trzeciej dekadzie stycznia zapas złota w Banku Polskim powiększył się o 0,4 miln. zł. do 436,0 miln. zł. Stan pieniędzy zagranicznych i dewiz obniżył się o 2,2 miln. zł. do 32,1 miln. zł.

Zapasy polskich monet srebrnych i bilonu zwiększył się o 2,6 miln. zł. do 50,6 miln. zł.

Obieg biletów bankowych powiększył się o 50,7 miln. zł. do 1.014,0 miln. zł.

Pokrycie złotem wynosi 35,14 proc.

Stopa dyskontowa 4 i pół proc., stopa pożyczek zastawnych 5 i pół proc.

Termin egzaminów adwokatów

Warszawa, 4. 2. (Sin.) W związku z wyznaczeniem przez warszawską Radę Adwokacką zimowej sesji egzaminów dla nowych kandydatów do palestry, wpłynęły podania 53 aplikantów o dopuszczenie ich do egzaminu. Przeszło 60 procent kandydatów przystępuje do egzaminu już po raz drugi, a część nawet po raz trzeci.

O zniesienie podatku specjalnego

Warszawa 4. 2. (Sin.) Centralne komisje porozumiewawcze związków pracowniczych rozwinęły w ostatnich dniach intensywną akcję na terenie parlamentu w sprawie zniesienia podatku specjalnego w szczególności odbyto konferencję z posłem Sowińskim jako generalnym referentem budżetu oraz posłem Hołyńskim jako referentem budżetu ministerstwa skarbu.

Projekt ustawy o ochronie lasów

Warszawa, 4. 2. (Sin.) Dnia 4 bm. na posiedzeniu podkomisji rolnej Sejmu rozważano projekt ustawy o ochronie lasów nie stanowiących własności państwa, wniesiony do łaski marszałkowskiej przez rząd i posła Reymana. Rozważania nad tym projektem datują się jeszcze od ubiegłej sesji budżetowej.

Na dzisiejsze posiedzenie zaproszeni zostali w charakterze rzeczoznawców rektor prof. M. klaszewski, prof. Zdzisław Ludkiewicz, obaj ze Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego. Rzeczoznawcy wygłosili szereg opinii co do spraw leśnych.

Przymusowa fuzja kopalń angielskich przedmiotem obrad Izby Gmin

Londyn, 4. 2. PAT. Izba Gmin odbyła doniosłą debatę węglową nad projektem rządowym, przewidującym przymusową fuzję kopalń celem zlikwidowania anormalnych warunków w brytyjskim przemyśle węglowym, gdzie istnieje blisko tysiąc samodzielnych handlowo przedsięwzięć. Poprawki opozycji zostały odrzucone wobec oświadczenia, że rząd z własnej inicjatywy wniesie do ustawy uzupełnienie powo-

łując do życia specjalną odwoławczą komisję parlamentarną, do której przemysłowcy będą się mogli w każdym poszczególnym wypadku, w którym uznają amalgamację za nieusprawiedliwioną, odwołać.

W ten sposób rząd poczynił pewien kompromis w stosunku do przemysłowców preferujących zasadę przymusowej amalgamacji i na ogół wyszedł z debaty zwycięsko.

Kronika krakowska

Dyzury lekarzy i aptek

Dziś mają dyżur nocny lekarze: Horowicz M., Jasna 7; Doening T., Ariańska 9, tel. 107-61; Stern Natan, Starowiślna 21, tel. 178-25; Osiek B., Rynek gł. 23, tel. 141-68.

Dziś mają dyżur nocny apteki: Szczepańska 1, Mikołajska 4, Stradom 6, Senatorska 5, Krowcowska 71, Pl. Zgody 18, Rakowicka 12, Madalińskiego 7.

Uchwała S. D. K.

Wydział S. D. K. powziął jednomyślnie na posiedzeniu w dniu 4 bm. uchwałę protestującą przeciw cenzurze prewencyjnej, wprowadzonej w związku z toczącym się we Lwowie procesem Doboszyńskiego.

Bójka na noże na ulicy Barskiej

Wczoraj około godziny 10-tej wieczór powstała bójka w wyniku nieporozumień osobistych na ulicy Barskiej obok znajdującej się tam garbarni. W trakcie bójki doznał rany klótej lewego przedramienia Skrzyński Jan, lat 22, bez zajęcia, zamieszkały przy ulicy Barskiej 95, — zaś ciężkiej rany klótej lewego ramienia doznał Cichoński Jan, lat 34, garbarz.

Po udzieleniu pierwszej pomocy i zaopatrzeniu ran przez lekarza dyżurnego Pogotowia Ratunkowego, Skrzyński udał się do domu, zaś Cichoński przewieziony został karetką do szpitala Ubezpieczalni Społecznej.

KOMITET OBYWATELSKI POWITANIA NAJDOSTOJNIEJSZYCH GOŚCI

zawiadamia, że w dniach 6 i 7 bm. zostają uruchomione trzy dodatkowe biura pocztowe, które mieścić się będą na Wawelu (Zarząd zamku król.), w hotelu „Grand“ przy ul. Sławkowskiej, oraz w hotelu „Francuskim“ przy ul. Pijarskiej. W biurach tych będą również przyjmowane telegramy.

— WIEDZA I ŻYCIE. Cykl odczytów popularnych „Htachtutu“. W sobotę dnia 5 bm. o godz. 15.15 popoł. w sali Z. D. A. Przemyska 3, odczyt dra B. Rosta n. t. „Psychoanaliza“.

Ostatnie wiadomości giełdowe

(Specjalna służba informac. „Now. Dziennika“)

TOWARY KOLONIALNE

NOWY JORK, 4. 2. Kawa Rio nr. 7. 5 1/2 (5 1/2) Kawa Santos nr. 1. 8 3/8 (8 3/8), marzec 1.44 (4.27), maj 4.20 (4.24), Kakao 5 7/8 (5 3/4), marzec 5.50 (5.27), maj 5.56 (5.27).

BAWELNA.

NOWY JORK, 4. 2. 8.60 (8.55), marzec 8.18—8.18 (8.15—8.15), maj 8.50—8.51 (8.52—8.52)

KORZENIE.

LONDYN, 4. 2. Tapioka Fair luty-marzec 11, Pieprze czarny 3, Pieprze Singapore luty-marzec 2.93, Goździki Zanzibar luty-marzec 7.75, Papryka ci luty-marzec 69.

DEWIZY

PARYŻ, 4. 2. Londyn 152.84, Nowy Jork 3051.00, Zurich 797.50, Amsterdam 1765.25, Berlin 1233.25. LONDYN, 4. 2. Nowy Jork 5.0112, Paryż 152.84, Berlin 12.11, Amsterdam 8.9668, Zurich 21.5962.

EFEKTY.

NOWY JORK, 4. 2. American Car 77.00 (78.87), American Car et Foundry 19.50 (21.50), Am. Tobacco 65.25 (66.50), Chrysler 50.37 (53.12), Douglas Aircraft 35.50 (38.00), Fisk Rubber 6.00 (6.25), Eastman Kodak 150.00 (156.50), General Electric 37.25 (38.75), General Motors 31.75 (33.25), Anaconda 18.37 (30.00), Bethlehem Steel 51.37 (54.87), Intern Nickel 47.12 (48.37), Tennessee Corp. 6.25 (—), Shell Union 15.12 (16.62), Standard Oil 17.00 (18.25)

METALE

LONDYN, 4. 2. Platyna 7, Wolfram ci 70—73, Brebro 20.25, Złoto 139.9.

TOWARZYSZE BRONI (La grande Illusion)

jeszcze tylko 3 dni w kinie „UCIECHA“

Członkowie Rządu R. P. w Krakowie

Wczoraj o godzinie 11 w nocy przybyli do Krakowa członkowie Rządu R. P., biorący udział w dzisiejszych uroczystościach.

Na dworcu oczekiwali przybyłych członków Rządu przedstawiciele władz krakowskich z woj. dr. Tymiańskim i wicewoj. dr. Małaczyńskim na czele. Po przybyciu pociągu warszawskiego wysiedli z wagonu min.: Beck, Kościalkowski, Ro-

man i Świętosławski, wicemin. gen. Litwinowicz, Goluchowski, szef szt. gen. Stachiewicz wraz z towarzyszącymi im osobami.

Ministrowie odjechali następnie do przygotowanych dla nich apartamentów.

W godzinę później pociągiem warszawskim przybył min. Urych.

Ponowny krach na giełdzie nowojorskiej

Nowy Jork, 4. 2. PAT. W dniu 3 bm. nastąpił na giełdzie nowojorskiej ponowny krach, przy czym większość papierów poniosła straty, sięgające 3 punktów, niektóre zaś — jeszcze znacznie większe. W ten sposób kursy waloru osiągnęły niskie poziomy, nienotowane od r. 1935.

Głównym powodem krachu były pogłoski, związane z reorganizacją przemysłu łączności, który na giełdzie pieniężnej reprezentowany jest przez kilka bardzo popularnych akcyj. Obroty sięgnęły 1.090 tys. sztuk.

Rząd rumuński zawarł kartel wyborczy z... Niemcami

Bukareszt, 4. 2. PAT. Kampania wyborcza w obliczu zbliżających się wyborów parlamentarnych rozpoczęta została w całym kraju przez stronnictwa polityczne. Rząd zawarł kartel wy-

boreczy z partią narodowo-demokratyczną prof. Jorgi oraz z mniejszościową partią niemiecką.

Również mówi się o możliwości zawarcia kartelu z partią ludową marszałka Averescu.

Władze francuskie wydały Grossowską Szwajcarii

Paryż, 4. 2. (T) Trybunał paryski rozważył dziś żądanie szwajcarskiego rządu federalnego z grudnia roku ubiegłego, domagając się wydania szwajcarskim władzom policyjnym L. Grossowskiej i wydał orzeczenie, które nie zostało ujawnione, lecz tym samym oznacza, że trybunał przychylił się do wniosku o wydanie Grossowskiej. Tylko bowiem w razie odmowy ekstradycji decyzja taka zostaje ogło-

szona wraz z motywami.

Decyzja trybunału stała się jednak obecnie płatoniczna, ponieważ po uwolnieniu Grossowskiej za kaucją przed miesiącem zniknęła ona z Paryża bez śladu i na wezwanie, wystosowane przez sąd przed 10-ciu dniami ani Grossowska ani jej adwokat wogóle nie odpowiedzieli.

Dyskusja nad Białą Księgą w Izbie Gmin?

Londyn, 4. 2. ZAT. Polityczny korespondent „Daily Telegraph“ donosi, że w przyszłym tygodniu odbędzie się w Londynie narada posłów wszystkich stronnictw reprezentowanych w Izbie Gmin, którzy studiuja obecnie problem palestyński.

Możliwym jest, że na naradzie zapadnie uchwała domagania się od prezydium Izby wyznaczenia dyskusji nad ostatnią Białą Księgą. Aczkolwiek — dodaje korespondent — nie jest prawdopodobnym, aby taka dyskusja została zarządzona ze względu na nawał spraw wielkiej wagi politycznej, to jednak opozycja wywierać będzie nacisk w tym kierunku.

Zamach na synagogę w Wiedniu

Wiedeń, 4. 2. (B). W dniu dzisiejszym doszło do ekscesów antyżydowskich w Wiedniu. Sprawy wybili kilka szyb wystawowych w sklepach żydowskich i wrzucili zapaloną flaszkę z benzyną do synagogi przy Retzgasse, gdzie odbywało się nabożeństwo, która jednak żadnych szkód nie wyrządziła.

Aresztowania wśród hitlerowców austriackich

Wiedeń, 4. 2. (R) W Frauenkirchen w prowincji Burgenland dokonano licznych aresztowań w kołach narodowo-socjalistycznych, podejrzanych o zorganizowanie zamachu przeciwko deputowanemu Kobortowi, szefowi regionalnego frontu patriotycznego.

Gen. Duseigneur zachorował w więzieniu

Paryż, 4. 2. (T) Komisja złożona z trzech wybitnych lekarzy, badająca stan zdrowia, przebywającego w szpitalu więziennym gen. Duseigneur'a prezesa organizacji samoobrony antykomunistycznej uznała, że stan jego zdrowia jest tak poważny, że nie pozwala na dalsze zatrzymywanie go w więzieniu. Komisja wystąpiła z wnioskiem przeniesienia generała do kliniki.

Orzeczenie komisji lekarskiej zostało w ciągu dnia dzisiejszego zakomunikowane sądowi, który ma wydać postanowienie co do zatrzymania w więzieniu, lub też uwolnienia zarówno gen. Duseigneur'a, jak też kilku innych oskarżonych.

